

Vidar Solberg
Saltnesveien 519
Solberg Gård
1580 RYGGE

428

Returadresse:
Holy Riders MC
Power, Kleivtunet 1
4640 SØGNE
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
NORGE P.P. PORTO BETALT

- Velkommen!

AUST-AGDER TREFFET

10-12 AUG
2012

Holy Riders inviterer
igjen til treff på
Justøya
-MC-treff for
HELE familier

- Treffleker
- Grill/kiosk
- Loddsalg m/ flotte gevinster
- Badestrand
- Mulighet for hytteleie
- Masse hyggelige mennesker

Arr: Holy Riders avd Aust-Agder og Sørlandet
for info - se www.austagdertreffet.no og facebook

EMC BIKER DAYS 2012

EUROPÄISCHES CHRISTLICHES BIKER TREFF
FORCHHEIM - GERMANY
ZELTPLATZ SCHLEUSENINSEL D-91301 FORCHHEIM
1.-5. AUG. 2012

Veranstalter: CMF Christliche Motorradfreunde Franken e. V. Infos im Netz: www.zelf-fock.de

Hold deg oppdatert

fra 1983...

Kr. 239,- for et halvt år - 5 nr
Kr. 479,- for ett år - 11 nr

WWW.MC-AVISA.NO

Bestilling:
Telefon 51 67 53 00
e-mail: post@mc-avisa.no
sms: 90837063
Husk å oppgi navn og adresse.
Utlandet 549,- (11 nr)

www.holyriders.no

Spesialnummer til MC-/bikerklubber!

POWER

Unikt tiltak for unike bikere s. 11

Organ for Holy Riders MC - Nr. 2, 2012 - Årgang 30

HR MC Bergen 20 år!

s. 10

Portrettintervju

s. 14

- På veien for Jesus -

Vi kom over et flott eksemplar av en blender i børstet stål på vår lokale altnuligsjappe.

Med noen enkle håndgrep og litt sveising har du en perfekt turblender til å lage milkshake med.

Skremmende utvikling i MC-miljøet

Det har i den senere tid utviklet seg en uheldig trend i MC-miljøet som vi ser på med stor bekymring og som får alle tidligere problemer i miljøet til å fortone seg som barnemat i forhold. Ja, kjære leser, du gjettet riktig. Vi snakker her om hotelltreff... MC-treff er ikke hva de en gang var. Nå holder det ikke lengre med telt på treff. MC-folket skal nå helst ha den samme komforten som de har hjemme, og det er ikke lengre flaut å ta inn på hotell når en er på treff. Det finnes to leire i denne debatten. Den ene siden mener at vi på treff skal ligge i telt og at mat skal grilles eller tilberedes på primus, mens den andre siden kun har latterlige meninger. Vi tar her for oss hvordan vi kan gjøre teltlivet på treff til en luksus ved hjelp av enkle motoriserte oppfinnelser.

P Tekst: Kjell-Magne Kampenes
Foto: Einar Dahlen
Resigør: Arild Brudeli

V ønsker ikke å ta denne debatten i dette stykket, men vi ønsker å sette fokus på at det ikke trenger å mangle på luksus selv om den gode gamle treffkulturen opprettholdes med telt og primus. Med kun enkle grep i verkstedet i løpet av vinteren så kan livet i telt fort bli så komfortabelt at folk får lyst til å selge både hus og hjem (men beholde verkstedet og garasjen selvfølgelig!)

En iskald milkshake

Vi la hodene i bløtt for å finne ut hva den største luksusen man kan drømme om er, og det første som dukket opp i hodene våre var milkshake. For kan en egentlig ha mer luksus enn å sitte foran lavvoen på treffet en varm sommerdag med en iskald milkshake i hånden?

Dermed var det bare å sette i gang og

oppskriften er like enkel som den er genial. Det første som må gjøres er å dra og handle inn en blender. I vårt tilfelle så kom vi over et flott eksemplar i børstet stål på vår lokale «altnuligsjappe». Dersom det er smått med kontanter eller du synes det er for gæli å ødelegge - eller jeg mener selvsagt forbedre - en helt ny blender, så kan du lete igjennom kjøkkenskapet til fru, eller venner og bekjente. Det er utrolig hvilke redskaper som finnes i de tusen hjem og som ikke vil bli savnet for du er i godt driv på vei til treffet.

Deretter må du modifisere den bensindrevne kantklipperen din. Hvis du ønsker at milkshaken skal være helt fri for klumper så anbefaler vi at du går opp til en ryddesag for å øke effekten. Her kan du også improvisere litt hvis du ikke har dette selv. Lån gjerne av naboen din, men det anbefales - klok av skade - å ikke nevne hva du skal bruke den til. Folk kan merkelig nok være utrolig hårsåre for sånne småting.

Med noen enkle håndgrep og litt sveising har du nå en perfekt turblender til å lage milkshake med. Da frysemulighetene i bestefall er begrenset i en lavvo, så anbefaler vi å ikke kjøpe inn is og ingredienser til milkshaken før du ankommer treffet. Saltakene holder veldig dårlig på kulde.

Vi testet ut denne på Pilegrimstreffet i fjor, men gikk på en smell da kolben hoppet av og ødela innfestningen på drevet. De lokale bensinstasjonene har utrolig nok ikke alltid en 8mm links mutter i sitt rikholdige utvalg av melk og brød, så det satte dessverre en liten demper på resultatet. Men is og jordbær er også godt, og reparasjonen var så enkel når vi først fikk mutteren på plass. Maskinen er nå klar for nye treff i luksusklassen.

Elektrisk tannbørste

En annen ting som de fleste har i sine overdådige hjem er elektriske tannbørster. Dette kan en jo lett forstå kan bli et savn når en drar på

Kan en egentlig ha mer luksus enn å sitte foran lavvoen på treffet en varm sommerdag med en iskald milkshake i hånden?

Statistikk: Brødrene Skjegg.

Overskriften på denne artikkelen er mest for å trekke lesere. Det er et triks vi har snappet opp av Fredrikstad Blad i forbindelse med utallige stykker om Planke MC.

treff en hel helg, og tannhygiene er jo som vi alle vet viktig. Nettopp derfor er dette punkt nummer to på lista over hvordan gjøre teltlivet på treff til et luksusopphold.

Strøm til å drive en slik kreasjon er jo første utfordringen og på treff så skal jo ting være maskinelt. Man vil jo ikke at naboen i teltet ved siden av skal gjøre deg til latter av at du står i skogkanten i bokseren og helsetrøya med en litt halvfemti versjon som går på batteri.

Når det gjelder motorstørrelse som er anbefalt for denne kreasjonen, så vil nok dette variere veldig og bli veldig subjektivt fra person til person. Vi har valgt en 2,2 hk nitro motor til vår. Her må nesten folk prøve seg litt fram og ser du ikke merkbare forandringer på hvithetsskalaen etter en ukes bruk, så må du kanskje øke effekten på motoren. Enten ved å trimme motoren som du har på, eller i verste fall bytte motor. Når det gjelder tips til trimming så foreslår jeg at du tar en tur innom ljugarringen på Pilegrimstreffet rundt tolvtiden på kvelden. Ofte er det her de aller beste triksene og tipsene blir rundhåndet delt ut.

Etter å ha prøvd denne så kan vi trygt si at den er Karius og Baktus sin verste fiende. De rekker ikke engang å spørre om det er loff med sirup på som kommer når kjefsten åpnes, før de er på vei ut i en hastighet som får den bustete sveisen deres til å ligge langflat bakover. Tannstein og plakk forsvinner raskt (sammen med litt

tannkjøtt og eventuelt litt løse tenner). Er du på jakt etter den «tannlegerene» følelsen i hverdagen, så kan denne med fordel også brukes utenom treffsesongen.

Det er nok allikevel på sin plass med en advarsel her. Vi tar ikke på oss eventuelle skader som oppstår grunnet at leseren kun hadde en V8 tilgjengelig til formålet.

Som dere ser, uavhengig av hvilken leir du tilhører, så er det ingen motsetninger mellom det å leve et enkelt liv på treff, og det å opprettholde den bekvemmeligheten som en hytte eller et hotell kan tilby. Det er kun fantasien som setter grenser, og om det stopper på fantasien så ta kontakt så skal vi alltid hjelpe deg litt på gli.

Russisk romfartsteknologi

Så tenker du kanskje at «dette er jo altfor mye å ta med seg på treff, for jeg får aldri pakket på alt dette på tur». Dette kan nok altfor ofte være tilfelle. Derfor vil vi helt til slutt legge ved noen bilder som viser hvordan dette kan løses. Det hele er nemlig så enkelt. Få en i avdelinga til å gå til innkjøp av et kjøretøy med litt pakkekapasitet. Vi kan på det høyeste anbefale russisk

romfartsteknologi i form av en Dnepr med sidevogn. Spesielt om ikke du er så veldig nøye på at du kommer helt fram til det treffet som du i utgangspunktet hadde planlagt.

Her er det plass i massevis til å pakke det du trenger på treff. Alt i fra lavvo til stumtjener og stålampe, samt alt det motoriserte utstyret som du lager gjennom vinteren. Og det beste av alt. Denne dnepren er «custom made». (Usikker på hva dette heter på russisk.) Det er nemlig ettermontert gassbluss på sidevogna, slik at du kan stroppe fast polsekjelen når du drar hjemmefra og ha pølsene klare når du kommer fram til treffet. Dersom du er veldig nøye med at pølsene ikke skal være sprekt, så kan det lønne seg å prøve seg litt fram, slik at du får tilpasset etappene og får stoppet i tide. Vær også oppmerksom på det varme pølsevannet dersom du har med en passasjer i sidevogna, da det lett kan koke over...

God treffsesong, på hotell eller i telt. ☺

Elektrisk tannbørste med en 2,2 hk nitro motor.

Ser du ikke merkbare forandringer på hvithetsskalaen etter en ukes bruk, så må du kanskje øke effekten på motoren.

Her er det plass i massevis til å pakke det du trenger på treff.

Og det beste av alt... du kan stroppe fast polsekjelen når du drar hjemmefra og ha pølsene klare når du kommer fra til treffet.

Overgivelse

Hei! Det er en stund siden forrige spesialnummer av Power ble sendt ut. Det var på våren 2009, før det 3. Street Legal i Fredrikstad og blant annet Norgestreffet på Evje. Det er mye som har skjedd siden den gang for mange og enhver. I år er det 14. gang Holy Riders MC gir ut spesialnummeret, og det er igjen en stor glede å sende dette til MC-/bikerklubber i Norge. Håper dere finner bladet interessant og gripende! God lesing!

Det er krevende å være midt i produksjonen av et nytt Power, men samtidig svært givende. Jeg blir overveldet over mennesker som er villig til å dele fra livet sitt, skildre erfaringer fra turer, treff og andre MC-arrangement - historier som igjen kan bli til livsforvandling og inspirasjon for dere lesere. Vi er privilegert som har dyktige skribenter. Tusen takk til dere alle! Jeg vet det kan være tidkrevende og anstrengende å lage artikler. Dere skal vite at dere er med på å skrive historie!

For noen år siden hadde våre brødre og søstre i Sør-Afrika følgende årstema: All or Nothing - Alt eller Ingenting! I år er årstemaet: Surrender - Overgivelse! Hvis dere leser artikkelen til Kjetil Fuhr fra side 18 i dette bladet, så får dere der beskrevet på en inderlig og personlig måte hva det vil si. Det handler om en fullstendig overgivelse til Gud og stole på at Han har kontrollen - uansett hva som skjer i livet vårt.

Jeg kommer aldri til å glemme en ung mann i skinnvest som kom bort til Alfred og meg i Sandnes mens vi satt på syklene våre. Plutselig knelte han ned på gata foran oss med hendene i været og sa: «Eg vil la meg frelsa!» Han var klar til å gi hele livet sitt til Jesus. Og han gjorde det den kvelden.

Min mormor kunne ikke komme fort nok til himmelen. Hun var så klar! Smersten var stor i kroppen hennes på slutten. - Jeg ber om at Jesus må komme og hente meg, men jeg tror ikke han hører... sa hun. Noen dager etter døde hun, 91 år gammel. Samme kveld er jeg på en samling med mange MC-venner og Linda Dahl synger

Annes redaksjonshjørne
power@holyridders.no

en sang om en liten gutt som så svært gjerne ville kjøpe noen fine sko til mammaen sin som var alvorlig syk. «I just want my Mom to look nice if she is going to meet Jesus tonight...» Den strofen grep mitt hjerte. Er jeg klar til å møte Ham? Den kvelden fikk mormor lengselen sin oppfylt. Er du klar?

Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.» (Joh 14,6) Dersom du ikke holder fast på din vantro, kan du bli podet inn. For Gud har makt til å pøde deg inn igjen. «For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst. Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige for Gud, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst. Skriften sier: Ingen som tror på Ham, skal bli til skamme.» (Rom 10,9-11)

God MC-sesong!

Anne Skaiå

Innhold:

Skremmende utvikling i MC-miljøet
v/Kjell-Magne Kampenes s. 2

Annes redaksjonshjørne:
Overgivelse
v/Anne Skaiå s. 4

Presidentens hjerte:
Sesong og forventning
v/Rune Enstad s. 5

Intervju m/Annvår og Kjell-Erik Lura:
Aldri har de lengtet tilbake
til det som var før
v/Magnus Skartveit s. 6

Hendelser fra hverdagen...:
En uforglemmelig samtale på Sagatrefet
v/Magnus Skartveit s. 9

HR MC avd. Bergen - 20-årsjubileum!
v/Rüdiger Dietz s. 10

Unikt tiltak for unike bikere
v/Ernst Arvid Seland s. 11

Nytt fra sentralstyret i HR MC
v/Vidar Johnsen s. 12

Power 30 år - jubileumshilsen!
v/Reidar Solberg s. 12

Annerledes søndagsmøte
v/Anders Myhren s. 13

Kalenderen 2012 s. 13

Portrettintervju m/Arne Ramsland:
«Hvorfor står du der, når du skal stå
sammen med dem og bli bedt for?»
v/Anne Skaiå s. 14

Visste du at Gud ikke har noen favoritter?
v/René Changuin s. 17

CMA National Rally 2012 - South Africa:
«Surrender»
v/Kjetil Fuhr s. 18

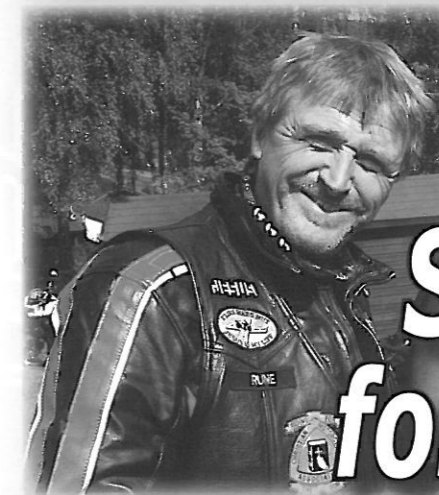
En MC-resa till Moskva
- ur ett svenskt perspektiv
v/Göran Linder s. 22

Salvation
Kilde: God's Daily Promises... s. 25

Elsk deg selv som din neste...
v/Dag Arne Saltme s. 26

På weekend med Holy Riders
v/Eva Jeanette Wiik s. 27

Presidentens hjerte

Sesong og forventning

Etter en vår og forsommer som ikke helt klarer å bestemme seg for om det er sommer eller vinter, er vi kommet godt inn i enda en MC-sesong der mulighetene for spennende opplevelser ligger foran oss, og forventningene til hva denne sesongen skal bringe med seg ligger åpne.

Selv ser jeg fram mot nok et Pilegrimstreff på Kirketeigen leirsted i Kvam i Gudbrandsdalen. Det er så vidt jeg vet Pilegrimstreff nummer 30. Det første ble avvirket ved Seljordsvannet i 1982. Etter å ha vært der i mange år, har vi nå altså havnet i Gudbrandsdalen etter en periode i Ål og på Dagali. (Og i 2002 var Pilegrimstreffet på Sandnes sammen med Norgestreffet, der Bikerbibelen ble lansert. red.amm.) Pilegrimstreffet er ett av flere av våre satsingsområder der vi ønsker å formidle hva vi i Holy Riders MC tror på, og brenner for. «Bikerbibelen» er en annen måte for oss å spre budskapet om Jesus Kristus inn i det miljøet vi opplever Gud har kalt oss til.

Nå ønsker vi ikke å «prakke på» mennesker noe de ikke vil ha, derfor er både Bikerbibelen, kaffeteltet og Pilegrimstreffet tilbud som vi ønsker å formidle til deg som ønsker å benytte deg av det. Når det er sagt, så er det ikke til å stikke under en stol at vi virkelig brenner for det budskapet vi formidler.

Jeg har opplevd denne våren veldig spesiell, i forhold til at den var så ubeskrivelig vakker. Når det glimtet til med over 20 varmegrader i mars, og jeg i tillegg fikk en tur til Vilnius der det var 24 grader på det meste, midt i den fasen da løvtrær og blomster sprenger seg fram til en ny sommer, da holdt det på å ta pusten fra meg. Det er i slike stunder jeg ikke skjønner at ikke alle mennesker tror på Gud... Jeg ønsker ikke å fornærme noen som tror og tenker annerledes enn meg, men jeg synes det er veldig vanskelig å forestille meg alt dette vakre uten en fantastisk Skaper bak det hele.

Vise deg veien... til den himmelske Far og Skaper

Vitnesbyrdene som finnes i Bikerbibelen, deles på Pilegrimstreff og i kaffetelt, går ofte lenger enn at vi ser Gud bak alt det vakre som er skapt. Vitnesbyrdene kommer fra mennesker som til og med bekjenner et personlig forhold, en relasjon til Gud som er veldig personlig og levende. Som kristen har jeg ikke bare tatt imot en ide, eller livsanskuelse, men fått et personlig, selvopplevd forhold til Gud som vanskelig lar seg forklare. For meg, og oss i Holy Riders, er ikke Gud bare en skaperkraft, men Han viser seg personlig og levende i Sønnen Jesus Kristus. Jesus sa: «Den som har sett meg har sett Faderen.» Gud har gitt seg til kjenne og vist oss hvem Han er gjennom Sønnen Jesus Kristus. Verden trengte en Frelser, ikke en rådgiver.

Bibelen forteller at Gud har skapt oss i sitt bilde, til fellesskap med seg. Jeg tror jeg har belegg for å påstå at alle mennesker bærer på en rastløshet i forhold til hvor de kommer fra, hvor de hører hjemme og hvor de er på vei. Denne rastløsheten kan gi seg mange utslag, men den blir ikke stillet før den får sin hvile i fellesskapet med Gud, som er opphavet til alle ting, og den egentlige Far til alle mennesker.

Jeg håper vi gjennom denne sesongen skal få vise deg veien inn i et levende fellesskap med den himmelske Far og Skaper. Det ER gjort mulig gjennom det faktum at Jesus har levd, og selv om Han døde på korset, likevel stod opp igjen av graven og lever i dag. Ha en velsignet sesong!

Rune Enstad

<http://hrpresident.blogspot.com>

POWER

Organ for Holy Riders MC

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 350 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd/grupper i Sverige og ca 9 avd./grupper i Tyskland som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland og Ukraina. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse
Holy Riders MC
Modalveien 8, 3215 SANDEFJORD
epost: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner
President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
epost: president@holyridders.no
Visepresident: Øystein Trøen
tlf.: 934 08 451
epost: visepresident@holyridders.no

Medlemskontor og abonnement
Medlemssekr.: Anne Skaiå
tlf.: 924 32 374

epost: medlem@holyridders.no
Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095
Adresseendring meldes avdelingsleder. Medlemskap:
Kr 1120 pr/år (ektefelle kr 560) + evt. lokal kontingent.

Power
Ansv.red.: Magnus Skartveit
tlf.: 412 07 873
Redaktør: Anne Skaiå
tlf.: 924 32 374
epost: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Internett
Webmaster (teknisk): Vidar Solberg
tlf.: 958 68 493
epost: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:
<http://www.holyriders.no/>

Kaffetelt, epost: kaffetelt@holyridders.no
HR MC Racing
Leder: Arild Brudeli
tlf: 900 27 585
epost: racing@holyridders.no

Gavekonti
Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se l. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønngavefond, Power: 9365.05.79109
Lønnskompensasjon, HR: 9365.05.79117

Forsidebilder
Øverst: Fra pizzakvelden i Søgne 12/6-12 (foto: Ernst Arvid Seland). Buell på Bryggen i Bergen (foto: John Gunnar Kogstad). Arne Ramsland (foto: Anne Skaiå).

Aldri har de lengtet tilbake til det som var før

Tar du turen til Holy Riders Sydvest sin MC-kafé en torsdag, er det stor sjanse for at du treffer Kjell Erik Lura og kona Annvår. De er begge en Holy Rider. Kjell Erik er ivrig opptatt med å snakke om motorsykler, og om anledningen byr seg, forteller han mer enn gjerne om sitt nye liv. Hadde han sett seg selv i denne situasjonen for 10 år siden, ville han synes synd på seg selv...

P Av Magnus Skartveit

Allerde som 13-åring fikk Kjell Erik sin første av mange mopeder, - en Puch 50 ccm. Å kjøre moped så ung var helt akseptert i miljøet han gikk i. 16 år gammel tok han lappen og kunne begynne å kjøre lovlig. Etter hvert ble det også mange 100 ccm'ere.

Da han ble 18 år startet han med motorcross og deltok i flere NM. Det ble en hektisk tid med mye farting som gikk både i inn og utland. Siste mesterskap han deltok i, var det store Maratonløpet i Danmark. Han hadde da rukket å bli 30 år.

Folk sperret øynene opp når han kom farende

Kjell Erik var meget glad i å mekke på mange forskjellige ting. Innimellom alt det som hadde med motorsykkel å gjøre, drev han også på med å bygge sin egen sump-båt. Her brukte han en NSU TT motor med cesna-propell. Denne hadde han mye moro med og den var i bruk blant annet på Lutsivannet og rundt i Vågen ved Sandnes. Den høstes ut som et lite fly og folk sperret opp øynene når han kom farende. Han fikk den opp i cirka 20 knots (40 km/t).

Denne tiden hadde ikke nok for den fartsglade Kjell Erik. Han drømte om å lage noe som gikk mye fortere. Han delte planene med andre, men klarte ikke å få noen til å tro på prosjektet. Dette trigget Kjell Erik til å bevise hva han var god for. Målet hans var å lage en luftputebåt. Han hadde tidligere sett noe engelsk informasjon om bygging av slike og tok kontakt med den engelske ambassaden for å høre om de kunne hjelpe. Det resulterte i en stor bunke med papirer og tegninger. Dermed startet han å bygge luftputebåten som skulle gå like godt til lands som til vanns. Prosjektet ble vellykket og det ble et stort innlegg om dette i Stavanger Aftenblad. Kjell Erik våget aldri å teste toppfarten, men kjørte den selv i en fart tilsvarende 70 knots (140 km/t). En gang kunne det gått veldig galt på et islagt vann utenfor Sandnes. Under en tur med høy fart, ble den to ganger løftet opp og stod loddrett idet Kjell Erik forsøkte å stoppe. På grunn av at vannet han kjørte på var islagt, ble det ingen katastrofe, men hendelsen satte likevel en «støkk» i ham. Etter hvert dabbet denne interessen av og han kvittet seg med den unike farekosten.

Mettet på motorsykkel

Sammen med blant annet Ove Rovik startet Kjell Erik Motorhuset på Sandnes i 1988. Dette ble etter hvert et veldig hektisk liv som for Kjell Erik sin del, varte i cirka 10 år. I 1997 dabbet interessen for motorsykler mer og mer av og Kjell Erik og kona Annvår følte seg veldig mettet av det hele. I alle år hadde båt- og motorsykkelinteressen gått hånd i hånd, men for en tid fremover skulle det bare dreie seg om båt.

Motorsykkelinteressen våknet imidlertid

til live igjen i 2008. Dette opplevdes for Kjell Erik som et plutselig sug som kom over han. I etterkant har han gjort seg tanker om at det nok var Gud som stod bak dette vendepunktet. Han kjøpte seg en Suzuki på forsommeren dette året og troppet opp på sitt første treff, - Fulltreffet, som Sandnes MC arrangerer hvert år. Han hadde hørt om Holy Riders og ville se hva de engasjerte seg i under et MC-treff. Men i tiden før dette hadde det skjedd mye i Kjell Erik sitt liv...

Gud hadde ingen plass i deres liv

Kjell Erik traff kona Annvår på en pub i Sandnes. Han falt pladask for denne dama og overtalte henne til å bli med på en motorsykkelturneringen dagen etter. Annvår var godt berusa og lett å lokke, men angret seg veldig dagen etter. - Hva var det hun hadde lovet? Være med en villt fremmede mann på MC-tur...?! Kjell Erik hadde skytt av at han hadde en 1000 cc, men som i virkeligheten var en liten sykkel på 400 cc (Annvår hadde nettopp solgt sin egen sykkel på 450 cc). Dette ble imidlertid starten på et liv sammen med Annvår.

I denne tiden hadde ikke Gud noen plass i deres hverdag. Selv om de egentlig var relativt moderate i forhold til alkohol, likte de begge å feste. Annvår forteller at hun bannet mye denne tiden og siden Kjell Eriks mor var kristen, hadde ikke Annvår ønske om å møte henne. Hun var redd for å glemme seg ut og banne i hennes nærvær. Kjell Erik hadde også respekt for sin mor, særlig hvis han var beruset. Han gikk derfor aldri inn for han visste at hun sov. Dermed skånet han moren fra å bli lei seg og selv unngå unødvendige og kjedelige spørsmål.

Da Annvår og Kjell Erik skulle forlove seg, gikk det ikke helt på skinner. Kjell Erik var nemlig ikke en vanlig A4-mann og han så ikke på denne begivenheten som noe spesielt seriøst. Han valgte derfor å være med kollegene sine denne kvelden. Annvår ventet han hjem lenge før midnatt, men Kjell Erik var på fest og

syntes ikke datoen i ringene var så viktig. Like før midnatt ba han imidlertid henne om å hente seg. Han var da så full at han orket ikke mer. Annvår fikk han i seng og de fikk ringene på seg noen minutter før klokken 24.00. Det betød nemlig noe for Annvår at det faktisk skjedde på rett dato.

En dag kom Annvår til Kjell Erik og spurte om han var så glad i henne at han ville satse livet sammen med henne? Da han tydelig bekreftet det, mente Annvår at de dermed like godt kunne gifte seg. Kjell Erik som levde et lykkelig liv som samboer, så ikke helt visen med det. Hans likegyldighet i forhold til å gifte seg var imidlertid også grunnet i en sterk redsel for den oppmerksomheten et bryllup ville gi. Men han svarte nå ja og de giftet seg 15. juni 1985 - 6 måneder etter.

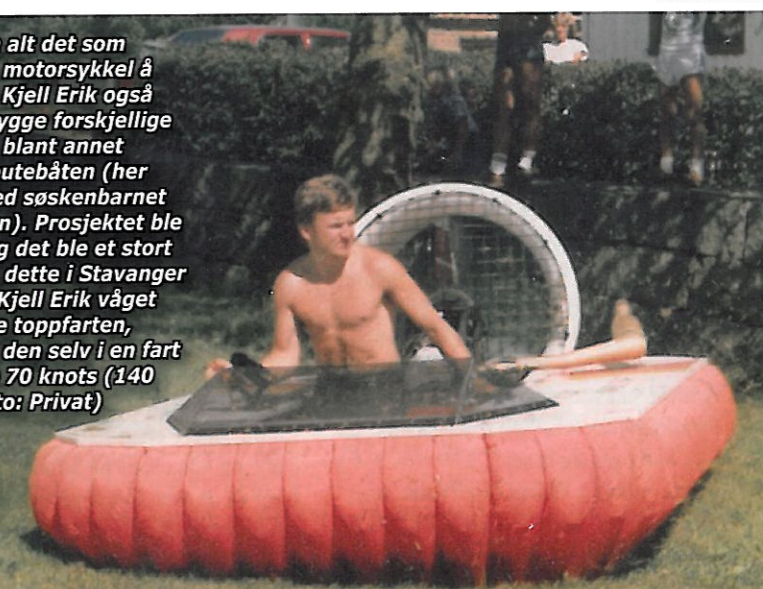
Kjell Erik ønsket ikke å skuffe en snill og god kollega

Kjell Erik hadde alltid ment at kristne var kjedelige. De strikket, hadde basar, drev med loppemarked osv. Og han fant ingen spenning med det. Han beskriver seg selv, og Annvår nikker, som vulgær og arrogant i språkveien, - noe som ofte gikk ut over de kristne. Gjennom jobben hadde han flere kjeffe kollegaer. En av dem, Geir Rune Vigrestad, var kristen. Når helga kom og han fortalte at han skulle på et kristent møte, syntes Kjell Erik ekstra synd på ham. - Tenk å bruke helgen på noe så kjedelig. Han så imidlertid på Geir Rune som veldig snill, omtensom og tålmodig, og selv om han var kristen, stilte han opp som sjåfør for Kjell Erik når det for eksempel var julebord. Geir Rune var sammen med dem og måtte høre på mye vulgært snakk.

Etter 9-10 år spurte Geir Rune om Kjell Erik ville være med i en Alpha-gruppe. Han ønsket ikke å skuffe en så snill og god kollega som Geir Rune var og svarte derfor ja. Annvår som ikke hadde noe interesse for kristendom, syntes at dette kunne være godt for han. Hun hadde sine interesser og ville slappe mer av

forts. neste side!

Innimellom alt det som hadde med motorsykkel å gjøre, drev Kjell Erik også på med å bygge forskjellige prosjekter, blant annet denne luftputebåten (her avbildet med søskenbarnet Alf Ellingsen). Prosjektet ble vellykket og det ble et stort innlegg om dette i Stavanger Aftenblad. Kjell Erik våget aldri å teste toppfarten, men kjørte den selv i en fart tilsvarende 70 knots (140 km/t). (Foto: Privat)

hvis Kjell Erik også hadde noe lignende. På dette tidspunkt var nemlig Annvår godt hekta på den okkulte verden (New Age). Hun drev med spåing, spiritisme, tarotkort, astrologi, numologi, pendel og pinner og ble etter hvert med på å arrangere kurs innen dette.

Hun forstod ikke «komplottet»

Kjell Erik gikk i gruppa hos Geir Rune i 4 år uten å tro på Gud. Han syntes fortsatt synd på disse kjeffe kristne som rotet bort livet sitt på denne måten. Etter cirka 3 år ble han imidlertid mer og mer bekymra for Annvårs sysler i det okkulte. Han selv trodde egentlig ikke på noen ting. Men da Annvår ble mer og mer innviet i sine okkulte kunster og fortalte om dem, ble hun også mer og mer arrogant i Kjell Eriks øyne. Han begynte faktisk å forstå at det kanskje måtte være noe mer mellom himmel og jord likevel. Han inviterte derfor Geir Rune hjem for om mulig å påvirke henne i retning kristendommen. Han mente at kristendom uansett måtte være bedre enn det okkulte. Kjell Erik sørget for at Annvår måtte sitte og prate med Geir Rune da han kom hjem til dem, mens han selv holdt seg på avstand. Annvår på sin side var litt irritert på Kjell Erik for dette, for hun mente han var Kjell Eriks gjest og ikke hennes. Hun forstod ikke «komplottet».

«Jesus hvis du fins, trenger jeg deg NÅ...»

En natt i 2001 begynte ting å skje. Kjell Erik ble syk med sterke smerter i venstre side på ryggen. Han vekket Annvår som ringte legevakten. Legen kom og han regnet med at det mest sannsynlig var nyrestein. Kjell fikk 2 tabletter som han skulle ta for smertene (1 om kvelden og 1 om morgenen etter). Tablettene hadde imidlertid ingen virkning og Kjell Erik ble bare verre og verre ut over natten med uutholdelige smerter. Annvår ringte legevakten igjen og spurte om han kunne ta den andre tablett sammen kvelden, men de svarte nei. Alternativt kunne hun ringe etter ambulanse.

Kjell Erik gikk inn på sofaen med smertene sine og la seg gråtende der. Han hadde legeskrekke, var redd for sykehusopphold og ble mer og mer fylt med angst med tanke på at han kanskje måtte innlegges. Plutselig sier Annvår: Kanskje du skulle be til Jesus? Selv hadde hun bedt at Jesus måtte minne Geir Rune om å be for Kjell Erik. Hun hadde jo ikke noe forhold til Jesus og klarte derfor ikke selv å be om hjelp! Denne natten innså Kjell Erik at han ikke hadde noen ting å tape lenger og begynte å rope til Jesus: «Jesus hvis du fins, trenger jeg deg NÅ!!!» Deretter sovnet han momentant og smertene ble borte. Annvår satt ved siden av Kjell Erik hele tiden, og da hun forstod at han sov og hadde det godt, gikk hun også og la seg.

Neste morgen våknet Kjell Erik smertefri, gikk på do og tisset i et glass og leverte prøven på legekantoret. Denne prøven viste ingen tegn til blod, men det lå en stor nyrestein

Kjell Erik & Annvår Lura

Sivilstatus: Kjell Erik (54) og Annvår (51) har vært gift i 27 år, og har 3 barn.

Bosted: Sola

Yrke: Kjell Erik er flymekaniker. Annvår jobber innen hjemmebaserte tjenester i Sola kommune.

Sykkel: Hun kjører en Yamaha Virago 535 og han en Suzuki DL 650.

Menighet: Sola Kristne Fellesskap

Klubb: Holy Riders MC avd. Sydvest

Som 18-åring startet Kjell Erik med motorcross og deltok i flere NM. En hektisk tid med farting i inn- og utland. Siste mesterskap han deltok i, var det store Maratonløpet i Danmark. Han hadde da rukket å bli 30 år. (Foto: Privat)

i glasset. De forstod ingenting. Det skulle ikke være mulig å få en slik stein ut uten smerter og blod. Dermed kunne Kjell Erik gå hjem og slippe både sykehus og operasjon. Han forstod nå at Jesus, legenes lege, hadde grepet inn!!

Ikke mange dagene etter dette, gikk Kjell Erik en kveld ut i garasjen og satte seg inn i bilen. Her ropte han til Jesus: «Hvis du fins, vil jeg ha deg!!» Etter dette kom en tanke i hodet: Hvis nå noen spør meg om jeg er en kristen, kan jeg ikke si nei... Dette skapte faktisk en redsel for å få spørsmål om han var en kristen, for han kunne jo ikke lyve.

Han ble mer og mer bekymra for Annvårs sysler i det okkulte. Han selv trodde egentlig ikke på noen ting. Men da Annvår ble mer og mer innviet i sine okkulte kunster og fortalte om dem, ble hun også mer og mer arrogant i Kjell Eriks øyne. Han begynte faktisk å forstå at det kanskje måtte være noe mer mellom himmel og jord likevel.

Vendepunktet

En tid senere etter denne hendelsen kom Geir Rune og kona hans på besøk. Kjell Erik hadde frem til da ikke vært til å fortelle noen om standpunktet han hadde tatt. Derfor da Geir Rune spurte Kjell Erik og Annvår om de ville ta imot Jesus denne kvelden, var også han uvitende om

Kjell Eriks stilling. Det kom et veldig tydelig ja fra dem begge to uten at de egentlig forstod helt konsekvensen.

Mange som blir frelst opplever en indre fred i samme øyeblikk, men Annvår opplevde det ikke slik. Hun fikk det egentlig vanskelig i tiden etter og opplevde en tøff følelsesmessig rivning inni seg, det som blant kristne kalles åndskamp.

Kjell Erik hadde det heller ikke helt enkelt. Etter tre uker, mens Kjell Erik stod i en matkø på jobb, spurte en kollega: Du som er med på Alphakurs, tror du virkelig på Han der oppe? Da følte Kjell Erik at han helst skulle falt gjennom gulvet fordi han skammet seg og følte det hele pinlig. Likevel svarte han JA, og det ble et vendepunkt i hans liv.

For Annvår sin del gikk det nærmere to måneder med mye kamp før hun fikk oppleve at Gud grep inn. Hun ble minnet om et vers fra Bibelen: «Hver ånd som bekjenner at Kristus er kommet i kjøtt og blod, er av Gud.» (1 Joh 4,1-4) Det var denne setningen hun trengte. I det alternative miljøet Annvår kom fra, trodde man at Jesus var en god person som hadde levd, men ikke at han var Guds Sønn som kom til jorden for å frelse menneskeheten. Derfor, når nå Annvår kunne bekjenne det motsatte for alle, visste hun at hun var frelst.

Når de kunne bli kristne, kan alle bli det!

Da Kjell Erik kom i kontakt med Holy Riders på Fulltreffet i 2008, fikk han en indre overbevisning om at dette skulle han bli en del av. Det gikk ikke lang tid før både han og Annvår trofast møtte opp og engasjerte seg på klubbkveldene. De har begge et stort ønske om å nå ut med evangeliet og kjenner at Gud har kalt dem til å være med i Holy Riders Sydvest. De stortrives på MC-kaféen som er åpen hver torsdag gjennom hele året. Her er det lite formelt og derfor lett å komme i kontakt med andre mennesker, uansett ståsted. I tillegg har de også et stort hjerte for kaffeteltvirksomheten som Holy Riders har på mange MC-treff gjennom sommeren.

forts. neste side!

Hendelser fra hverdagen... v/ansvarlig redaktør, Magnus Skartveit

For noen dager siden opplevde jeg det som vel er en MC-førers skrekk, nemlig å velte med motorsykkelen. Mange ting kan sies om årsak: Uoppmerksomhet, dårlig sjåfør (selv med 20 års erfaring) eller til og med teknisk svikt. Det gikk utrolig fort fra jeg merket at noe skjedde, til hjelmen slo i asfalten. Brekte ribben og et «pent» benbrudd i ankelen ble statusen.

Selv om jeg egentlig alltid har visst det, har det blitt klart for meg igjen: Livet er skjørt!! Ikke alle kommer fra en velt uten varige skader eller endog med livet i behold. Jeg for min del har sendt mange takkebønner opp mot himmelen. - Takk Gud for englevakt og for at du holdt din hånd rundt meg! Men så fornemmer jeg spørsmålet fra mange: - Hvor var Gud eller englevakten for meg da.... Det er mange ting og hendelser vi ikke forstår, og jeg har selv rast mot Gud når jeg har oppfattet Gud som taus i kritiske situasjoner. Jeg har ofte ingen forklaringer til det, men allikevel har jeg tillit til Gud og hans kjærlighet. Det blir som en opp-ned verden.

En uforglemmelig samtale på Sagatreffet

Under årets Sagatreff i mai, som arrangeres av Stavanger MC, stod jeg lenge og snakket med Lasse i Skadberg MC. Som så ofte ved slike anledninger ble det snakk om MC og livet som hører med. Denne gangen tok imidlertid samtalen raskt en annen vending. Lasse har samme praktiske hårsveis som meg - noe som kan være litt avslørende i forhold til hva en har vært gjennom. Jeg stusset både på et søkk

To uker tidligere. (Foto: Privat)

Kjell Erik og Annvår er samstemte om en ting: Når de kunne bli kristne, kan alle bli det! Det er en myte at en må bli så og så perfekt eller legge av seg de eller de vanene/uvanene i forkant. En får komme til Jesus akkurat slik som en er. Om der er noe i livet som ikke er bra, vil Gud minne den enkelte om dette i etterkant.

og et nyere arr han hadde i hodet. Kjører en motorsykkel, er kanskje et uhell med denne første tanke som melder seg. Her er historien fra Lasse:

- Det skjedde i fjord høst på en MC-fest hos Lyngdal MC. Som vanlig drakk jeg en del og var nok ikke stø nok til å gå ned en bratt trapp fra 2. etasje. De fant meg bevisstløs i en blodpøl på betonggulvet ved foten av trappen litt etter. Det ble et stort kraniebrudd og jeg er blitt fortalt at blodet rant ut høyre øret foruten fra bruddet i skallen. Lykken for meg var at en fra Sola MC som jobber i ambulansetjenesten, var på samme fest og dermed kunne gi meg førsteklases førstehjelp. Det var to alternative sykehus som kunne ta en slik skade, og jeg ble sendt til Universitets-sykehuset i Stavanger med luftambulansen. Det var en meget alvorlig skade og det ble gitt meg 50 % sjans for å overleve. Og om jeg overlevde, var det meget stor sjans for at jeg hadde pådratt meg en stor hjerneskkade. I så fall var det en sykehjems plass som ventet meg for resten av livet. Etter 4 dager i bevisstløs tilstand, våknet jeg imidlertid opp igjen. Sakte men sikkert har jeg opplevd at det som ikke fungerte like etter ulykken, nå fungerer. Bare luktesansen henger litt etter. Noen nerver som styrer denne ble avslitt med den konsekvens at all mat ble smakløs eller usmakelig. Etter hvert smakte samme maten forskjellig fra gang til gang. Men også dette bedres dag for dag.

Det andre store arret blir det nesten flaut å fortelle om for der var også alkoholen innblandet. Jeg var på en firmatur med kollegaer og forloveden min til Tyskland. Som vanlig inntok jeg en del alkohol, og

jeg opplevde at det hendte det som nesten ikke skal kunne skje to ganger på så kort tid. Jeg falt i en trapp og ble funnet i en blodpøl. Det stod virkelig om livet igjen, for jeg holdt på å blø i hjel. På grunn av pågående blødning måtte jeg få blodoverføring både samme dag og dagen etter. Jeg kom meg utrolig nok også etter denne hendelsen. Det er 3 uker siden, og her står jeg og har det bare bra. Som du

Takk Lasse for din sterke historie! Regner med at det kan bli mange gode samtaler i kaffeteltet fremover, eller der vi måtte treffes. (Foto: Pia Haikonen)

ser er jeg også edru. Jeg har måttet ta et oppgjør med min holdning til alkohol. En må ikke ta det helt ut om en er på en fest!

Min naturlige reaksjon på Lasse sin historie, var at her må jo Gud ha hatt en finger med i spillet. Lasse var ikke så tydelig i sin uttalelse, men forteller at han er blitt mer og mer overbevist om at en høyere makt har styrt det hele og beskyttet ham.

Takk Lasse for din sterke historie! Regner med at det kan bli mange gode samtaler i kaffeteltet fremover, eller der vi måtte treffes.

liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å domme verden, men for at verden skulle bli frelst ved Ham.»

De ønsker bare at alle skal få oppleve å ta del i dette fantastiske livet som de har fått sammen med Jesus. ALDRI har de lengtet tilbake til det som var før.

Allerede før klokken 15 denne lørdagen kom de første familiene, og ikke lenge etter kom de første motorsyklisterne.

20-årsjubileum

Noen av gründerne var til stede på festen. Karl Morten og Kristine Undal, Svein Morten Takvam og Vidar Skartveit. Vidar var HR Bergens første leder og kom helt fra Søgne for å være med på jubiléet. Nåværende avdelingsleder, John Gunnar Kogstad, med mikrofonen.

Vi hadde mye moro. En gjeng fra Osterøy MC er klar for tarzanløypa.

Temperaturen ble ganske lav, så det kom ikke mange flere sykler utover kvelden.

Holy Riders MC avd. Bergen ble stiftet 23. mai 1992. Til 20-årsjubiléet 19. mai ble MC-folk og familier invitert til Spurkeland Gård i Lindås. Vi har ikke mye erfaring med store arrangement, men HR Bergen vokste i fjor, og med godt samarbeid og i visshet om at Gud er med, så vi frem til denne begivenheten.

P Tekst: Rüdiger Dietz
Foto: Dietz / Valen / Lian

Vi hadde bedt om en vellykket jubileumsfest og om godt vær, og solen skinte. Allerede før klokken 15.00 denne lørdagen kom de første familiene, og ikke lenge etter kom de første motorsyklisterne. Alle besøkende fikk et mannakort med et bibelvers som inngangsbillett. Dette var også et lodd i et eget lotteri.

Mange deltok i konkurransen med øksekast, tarzanløype, paintball på blink og masse mer. De minste barna likte godt endene, sauene og hestene, og vi hadde premier til alle barna. Hele tiden var det salg av grillmat og lodd. Det var også mulighet for å få personlig forbønn i en jordgamme som fungerte som kaffetelt.

Flotte premier fra lokale MC-forhandlere

Vi hadde mye moro, bra samtaler og godt felleskap. De besøkende var begeistret for en musikkgruppe som spilte om kvelden og stemningen var veldig bra. Vidar Skartveit, tidligere leder av HR Bergen, delte sin historie om stiftelsen av avdeling Bergen. Deretter viste vi bilder på skjerm. Dette var svært interessant for oss i Holy Riders.

Loddtrekningen var spennende. Vi hadde fått masse MC-utstyr fra lokale MC-forhandlere, men også bøker, CD'er, DVD'er osv. Det ble for mye å trekke alt direkte, derfor trakk vi bare de største gevinstene fra scenen. Flotte premier som skinnjakke, skinnbukse, gavekort på 1000 kr osv.

To av oss delte vårt vitnesbyrd. Vi håper og ber om at noen fra MC-miljøet tar imot Jesus og blir frelst. Temperaturen ble ganske lav, så det kom ikke mange flere sykler utover kvelden. Men til stor glede for oss var det flere som sa at de vil komme igjen hvis vi arrangerer fest også kommende år.

Vi takker for en vellykket lørdag, og vær sikker på at vi skal snakke om en fortsettelse neste år.

Tirsdag 12. juni var det igjen pizzafest for småsultne bikere her i sør. For femte året på rad, stilte Holy Riders Sørlandet opp og spanderte gratis pizza til alle som fant veien ned til idylliske Høllen brygge i Søgne.

P Tekst: Ernst Arvid Seland
Foto: Seland / Trond Kvalbein

Mange fant frem på denne forsommervdagen, 200 motorsykler møtte opp og nærmere 300 mennesker fikk servert pizza i beste kveldstid! Finnes det slikt engasjement i andre deler av landet mon tro? Selv sitter jeg igjen med følelsen av at dette er helt unikt.

Det ble stekt mange pizza'er denne kvelden. De som serverte jobbet som best de kunne og alle var fornøyde, i hvert fall det en DK i H-DOCN kunne få med seg. Mye prat og latter preget denne kvelden, mange lokale «verdensproblemer» ble løst og alle smilte om kapp med kveldssola som langsomt gikk ned i vest.

Alfred Skaiå som er leder for Holy Riders Sørlandet, var minst like glad som de andre fremmøtte. Han syntes det var utrolig at så mange folk hadde møtt opp. Men jeg synes det er en selvfølge at når en har en slik invitasjon, må det bare prioriteres. Det viser seg at

folk trives, for det blir flere og flere bikere for hvert år på disse kveldene.

Mottoet hans og sine bikere er «på veien for Jesus» og de viser også at de er der for alle mennesker, uansett klubb, utseende og kjønn. Holy Riders hadde også diverse innslag denne kvelden, med blant andre Linda Dahl som sang vakkert utover kvelden med sin nydelige stemme.

Det er noe... noe med miljøet, folkene

Som biker, er dette for meg blitt den store starten på sommersesongen. Hva som egentlig gjør det, er ikke så lett å finne svar på. Men det er noe... noe med miljøet, folkene i det og alle som dukker opp. Sammen har vi jo den samme interessen, kjøre rundt på to hjul. Å få med seg sykkelen hjem igjen etter endt samling på en kveld som dette, det gjør i hvert fall noe med undertegnede.

Med dette får en pratet med mange flotte mennesker i forskjellige klubber og andre «enslige», som en kanskje ikke ser så ofte langs veien. Summen av alt dette gjør sommerstarten

på MC-sesongen spesiell! Jeg har nok alle med meg når jeg sier på gjensyn!

En stor takk til Holy Riders Sørlandet som samler oss til et slikt unikt treff!

Vi sees på veien kjære søstre og brødre! Ha en flott sommer og kjør pent! Express your feelings in paint, leather and chrome, go ahead-enjoy the ride!

Masse hilsener
Ernst Arvid Seland
Distriktskontakt for Sørlandet
Harley Davidson Owners Club Norway

Selv sitter jeg igjen med følelsen av at dette er helt unikt.

Det viser seg at folk trives, for det blir flere og flere bikere for hvert år på disse kveldene.

Å få med seg sykkelen hjem igjen etter endt samling på en kveld som dette, det gjør i hvert fall noe med undertegnede.

Nytt fra sentralstyret i Holy Riders MC

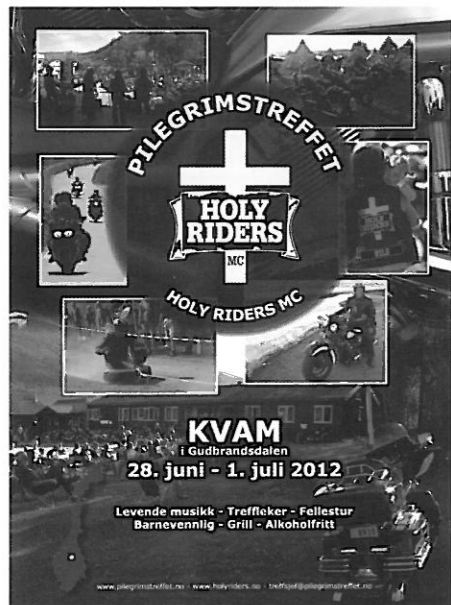
v/sekretær Vidar Johnsen, epost: sekretar@holyriders.no

S snart Pilegrimstreff, endelig sommer og tørr asfalt! Sentralstyret har siden siste Power hatt ett møte, der hovedfokus naturlig nok har vært det forestående Pilegrimstreffet.

Pilegrimstreff 2012 på Kvam

La oss først minne om at årets treff er flyttet én helg senere i forhold til det som har vært vanlig de siste årene, og blir dermed i år torsdag 28.6. til søndag 1.7.. Vår eminente visepresident Øystein Trøen har i år også blitt «forfremmet» fra praktisk sjef til treffsjef, en jobb som han med fjorårets treffsjef, Signe Wolden, som

side støtte og oss andre sentralstyremedlemmer som håndlangere i diverse roller utfører med eminens. Nybakt økonomiansvarlig i klubben, Bernt Frustøl har stablet på bena et budsjett som forhåpentlig holder de røde tallene lenger unna treffregnskapet enn vi klarte i fjor.

Det har lenge vært uklart hvem som kommer til å stå for det som skjer fra scenen i år, men det er nå klart at Arvid Pettersen med band, som også flere tidligere år har stått for musikken på Pilegrimstreffet, bokstavelig talt vil være den toneangivende fra scenen. Styret har fokusert på å få musikere som ikke bare leverer groov og trøkk, men som i tillegg fører med seg oss der ute foran scenekanten i lovprisning og tilbedelse. Konsert og underholdning har ikke på samme måte stått i sentrum, selv om erfaringen tilsier at det ikke blir helt fritt for sånt heller.

De som var på høstens avdelingsleder-møte vil også huske Arne Skagen – en bergenser uten brems og mye åndelig «teft» som virkelig engasjerte sine tilhørere. Sammen med vår egen president vil han preke under møtene. Han har forhåndsvarslet at han har et ord spesielt til Holy Riders, så dette vil du ikke gå glipp av.

I tillegg blir det ryggmerkeutdeling – et pent knippe nye søknader er blitt behandlet.

Et område som har vist seg utfordrende å få på plass er barnarbeid (arbeid for barna med andre ord...). Avd. Nordhordland har generøst tilbudt en øremerket gave til klubben for å finan-

siere evt. leie av profesjonelle på området. Det er imidlertid ikke kjent om dette har kommet på plass når dette skrives.

På den praktiske siden blir det også i år mulig å betale med kort på treffet, i alle fall bankkort om ikke også kredittkort.

Pilegrimstreff 2013 på Sørlandet?

Det er blitt foreslått å flytte Pilegrimstreffet fra Kvam til Sarons Dal i Kvinesdal. Dette forslaget har nå sentralstyret tatt tak i for å se på hvilke betingelser treffet kan arrangeres på i Kvinesdal. Mye tyder på at høstens avdelingsleder-møte blir stedet der beslutningen om dette faller – årsmøtet vil være for sent i forhold til eventuell kansellering av nåværende avtale med Kirketeigen og Kvam. Avdelingslederne vil bli holdt informert om dette utover høsten.

Sånn ellers...

Utover dette er det stort sett praktiske og forefallede temaer som har vært oppe i sentralstyret den siste tiden. Ett fast tema er hvordan ståa er ute i avdelingene, der det også blir planlagt avdelingsbesøk. Nærmest forestående nå er Skåne, som får besøk av president Rune Enstad og regionkontakt Lasse Larsson nå midt i juni.

Ha stor forventning til Gud for klubben denne sommeren! Han kan fortsatt frelse, helbrede og vekke opp døde – akkurat der vi i Holy Riders er. Det er det vi bringer med oss når vi er på veien for Jesus!

Annerledes søndagsmøte

Den 20. mai ble det et annetledes søndagsmøte i Arendal Frikirke. Gudstjenesten startet med barnedåp, men derfra var det meste preget av at Holy Riders gjestet menigheten. Sangen «Holy Riders rides again» tonet ut, og lyden av flere motorsykler overtok. Vi inntok kirkesalen... Luftkvaliteten sank nok noe, men da motorene ble stoppet, klappet menigheten begeistret. Vi var hjertelig velkomne!

P Tekst: Anders Myhren
Foto: Ellen Myrslo Johansen

Denne menigheten får fra tid til annen små «drypp» fra Holy Riders, da et par av oss fra klubben er medlemmer der. Her stilte vi med tolv personer fra avd. Aust-Agder og fikk anledning til å gi mer enn drypp. Vi fikk åpne kranene og gi det vi hadde på hjertet.

En videonutt ble innledningen. Vi informerte om vårt mål om å spre evangeliet om Jesus i og rundt MC-miljøet. Anna Johansen hadde tatt utfordringen, og nå var det hennes tur til å dele sitt vitnesbyrd. Så ble Venke og Ivar Hansen intervjuet av Ellen. Menigheten ble berørt av det som ble fortalt. Jon Tønnesen hadde dagens preken, men hadde pålagt seg selv å holde seg innfor 10 min. - Jon, det ble 12! Du verden, så mye bra som ble sagt på så kort tid. Folk rakk ikke å bli trette! Sterk andakt!

En menighet sender fra tid til annen ut misjonærer. Det gjør Frikirken i Arendal også. At vi i HR opplever oss som misjonærer i MC-miljøet, har vi foriddet til menigheten. Etter denne gudstjenesten OPPLÉVER menigheten

dette. Vi ble alle tatt opp på podiet og fikk forbønn, spesielt for årets sesong.

Etter at vår avdeling har hatt brann i klubblokalet, har Frikirken åpnet døren for oss og vi har hatt en del klubbkvelder her i vår. Derfor ønsket vi ved denne anledning å gi et bilde til menigheten som tegn på vår takknemlighet. Pastoren, Søren Nielsen, fikk en HR support t-skjorte. Han vil bli med oss i kaffeteltet på Trollrally. Vi gleder oss skikkelig til det, og ønsker Søren velkommen.

Man kan jo prøve å formidle hva som skjer i kaffeteltet, og hva et kaffetelt er. Vi ville vise litt av dette, og serverte kirkekaffen fra kaffeteltet på kirketrappa. - Ta en prat med HR-folka, lød utfordringen. Her var både kirkefremmede og kirkevante til stede. Dette var vellykket! Menigheten fikk skikkelig kokekaffe, og noen fikk med seg en bikerbibel.

Menighetsfolk på over 90 år var kjempebegeistret og andre godt voksne jublet over en sterk gudstjeneste. Noen «midt i livet» fikk ting å tenke på. Sterke bånd ble knyttet mellom HR og menigheten. Vi vil gjerne ha mange menigheter «i ryggen» når vi skal ut på veien. Vi takker Arendal Frikirke for samarbeidet!

POWER

Power 30 år, 1982-2012 - jubileumshilsen!

Hei! Vil bare gratulere Power med 30-årsjubileum! Sprekt! Har jo fulgt bladet i ganske mange av disse åra og må si at bladet har vært til mye glede og inspirasjon. Satt ved roret for denne eminente blekka i noen år med Vidar Solberg som høyre hånd (og vell så det), og hadde veldig mye moro, selv om det var relativt kaotisk rundt deadline noen ganger...

Vil benytte anledningen til å takke alle gamle ørner fra den tid herr og fru Solberg var mye med i klubben. Det var en flott tid med mye liv og mye moro, og et sted hvor det krydde av «fargeklatter». Samtidig var vi veldig knyttet sammen åndelig, og det merker jeg fortsatt når jeg treffer gamle Riders ved forskjellige anledninger.

En gang Riders alltid Riders... Ellers er vi mest opptatt med familie og menighet, men har hele tiden kjørt motorsykkler, som vi lufter innimellom begge to.

Ønsker Power lykke til med jubileet og de nye 30 år...

Broderlig hilsen, Reidar Solberg, pensjonert Power-redaktør

Støtt HR MC og motta Power! Ved å gi en gave på kr 250 mottas 3 nr pr/år. Kontakt: power@holyriders.no

KALENDEREN 2012

Velkommen til:

Pilegrimstreffet, Kvam i Oppland

28. juni - 1. juli 2012

Arr: Holy Riders MC

(Les mer info side 12.)

www.pilegrimstreffet.no

Turn or Burn, i Tyskland

13.-15. juli 2012

Arr: Holy Riders MC Germany

www.holyriders.de

EMC rally, i Tyskland

1.-5. august 2012

European Motorcyclists for Christ

www.emcally.com

Aust-Agdertreffet, Justøy

10.-12. august 2012

Arr: HR Aust-Agder og Sørlandet

www.austagdertreffet.no

Trollrally, m/HR-kaffetelt

24.-26. august 2012

i Fyresdal. www.trollrally.no

Arr: MC-Entusiasters Klubb

Dagstur for damene!

Søndag 16. september 2012

Langs riksvei 44

Arr: Holy Riders MC avd. Sydvest

Fullstendig liste over MC-treff/arrangement, se NMCUs Treffkalender for 2012. www.nmcu.org

Holy Riders MC Germany

lädt ein zur:

Turn or Burn-Party 2012

Am Großsander Badesees

26670 Uplengen
Großsander Str. 72

13.-15. Juli 2012

Livemusik, Bikerspiele,
Message, Patchvergabe,
Bikergottesdienst 10:00 Uhr am Sonntag

Infos unter:
Arnold: 01703203783
Rainer: 01752080742

«Hvorfor står du der, når du skal stå sammen med dem og bli bedt for?»

Portrettintervju: Arne Ramsland (40)

P Tekst & foto: Anne Skaiå

Arne Ramsland kommer fra Øvrebø, ei bygd nord for Kristiansand. Moped var det store i tenåringsalderen. MC-livet og trefflivet startet for fullt etter han kom hjem fra militæret. Det første treffet han var med på var Blackout-treffet i -92. Der var han med som ryddegutt.

Startet egen MC-klubb i -94

I 1994 startet Arne og to kompiser Pork Balls MC. Arne var den som hadde hatt sykkel lengst og ble utnevnt til president. I 1996 fikk de sitt eget ryggmerke og ble opptil 15 medlemmer, først bare gutter men etter hvert så ble jentene også med.

Hvordan drev dere klubben?

- Vi hadde klubbmøter, men vi var ikke så veldig strukturert. Det var egentlig om å gjøre å prøve å få fri fredagen og kjøre avgårde til et treff et eller annet sted, ankomme treffplassen tidligst mulig og bli fortest mulig full. Dette var helt vanlig for meg og oss i klubben. Slik var det bare.

- Holy Riders var nesten alltid der på treffene. Noen i Pork balls hadde kontakt med dem, men jeg brydde meg ikke. Jeg synes ikke noe om å menges med dem. De er kristne de. Jeg forstod vel egentlig ikke helt hvorfor de var der, og jeg reflekterte ikke så veldig over det den gang.

Bryllup og klubbskifte i -99

Det var ikke Arne som fridde til Ingrid, men motsatt. Hun mente det var på tide at de giftet seg. Så den 3. juli 1999 ble det vielse i Øvrebø kirke og stor bryllupsfest på Vigeland Hovedgård. Andreas var da 4 år gammel og han bar ringene til brudeparet, som var mamma og pappa.

Du hadde vært president for klubben i fem år da. Hva skjedde i løpet av 1999?

- Vi var med på å arrangere Palmetreffet med Vennesla MC og Søgne MC. Jeg tror det var det at jeg synes Søgne MC var litt mer strukturert og jeg kjente at det lokket litt med klubbhus, så i 1999 meldte jeg meg inn i der.

Jeg ble med på å bygge opp klubbhuset på Try innvendig. Det ble mye festing og noen turbulente år med rus og fyll.

Så ble kona plutselig kristen

Arne forteller: - Det var mye som skjedde i denne perioden. Andreas ble syk og fikk diabetes da han var 7 ½ år gammel. Det ble en helt ny verden for oss - mange tøffe tak over lang tid. Daniel var 1 ½ og Ingrid var gravid i femte måned med tredjemann. Så ble Ingrid plutselig kristen. Det begynte med at noen hadde invitert henne med på et Alphakurs. Hallo? tenkte jeg. Jeg har jo sett på meg selv som ateist og hatt kristne langt oppi halsen. Så kommer kona og forteller at hun har vært på møte, gått fram og møtt Jesus. Hun hadde riktignok vokst opp med foreldre som var misjonærer og hadde bodd i utlandet. Men jeg ble allikevel sjokkert.

- Det var imidlertid merkelig at jeg ikke reagerte mer enn jeg gjorde, - jeg som var sånn. Jeg tror det var mange som bad for meg i denne tiden. At det måtte gå bra da Ingrid skulle fortelle meg at hun var blitt en kristen. Jeg tenkte på det i ettertid, at egentlig syntes jeg det var helt okey. For i alle år før dette, var det ikke greit i det hele tatt.

- Dette var kanskje første gang jeg tenkte på Jesus. Jeg vokste ikke opp i et kristent hjem - navnet Jesus var aldri et tema der - men jeg hadde besteforeldre som ba for meg. Bestemor lever enda.

Hvorfor hadde du de kristne oppi halsen?

- Jeg opplevde at noen kristne var de som var mest arrogant og mobbet mest. Det var dette bildet jeg fikk fra jeg var liten. Og hvis jeg kom der de var, følte jeg meg utstøtt. Da ble det heller black metal med oppnedkors og den pakka på meg. Jeg har aldri vært en ond person. Men kristendom var ingenting for meg.

Siste dagen i mitt liv

I 2004 ble Arne syk. Det var i utgangspunktet en bagatell. Han fikk betennelse i urinvei og nyre. Men det utviklet seg ganske så alvorlig...

- Jeg vet ikke helt hva det kom av, men dette skjedde på vinterstid rundt juletider og jeg satt mye ute på trappa og røykte. Så var det veldig hektisk på jobb. Jeg hadde fått en

del ansvar og det passet ikke at jeg skulle bli sykmeldt, så jeg gikk over en måned med feber. Sengetøyet måtte byttes hver morgen.

- Kroppen taklet ikke mer og jeg ble sendt til sykehuset. Jeg hadde mye betennelse i kroppen, og de måtte gjøre et inngrep i nyrene. Jeg ble liggende der i en uke. Plutselig fikk jeg en infeksjon i kroppen som gikk ut i blodet, en slags blodforgiftning. De testet ut diverse antibiotika og intrevenøs behandling, men ingenting fungerte og feberen bare steg.

- To dager etter operasjonen fikk jeg en dødsfølelse over meg. Dette er siste dagen i mitt liv, tenkte jeg. Nå klarte ikke kroppen mer. Den hadde kjempet imot helt siden nyttår. Nå var det ikke mer krefter igjen. Jeg husker jeg begynte å snakke med Ingrid om livsforsikring og hva hun skulle gjøre. Hun ble veldig stressa så hun sprang ut. Også far som stod der, sa han hadde problem med å takle dette.

Forsvant fra denne verden

Ingrid var egentlig veldig smart, for den dagen utenfor sykehuset sendte hun sms til alle hun hadde på mobilen med beskjed om å be for Arne. Til og med folk som ikke var frelst hadde hun sendt meldingen til.

- Jeg husker jeg forsvant fra denne verden da hun kom inn igjen. Jeg var vekk - et eller annet sted omgitt av en kraft, kjentes det ut som. Og mens jeg ligger der, møter jeg Jesus. Han taler til meg og sier: «*Dette skal gå bra!*» Jeg åpnet øynene igjen og ser min kone og min far igjen. Plutselig er kreftene tilbake i kroppen igjen og jeg kjenner en vanvittig glede! Det var helt utrolig! Dette er vanskelig å forklare, for jeg hadde aldri opplevd noe lignende - jeg trodde jo ikke på Jesus. Plutselig var Han der og talte til meg! Det ble utrolig sterkt der og da. To dager etter var jeg ute av sykehuset. Jeg har ikke hatt problemer med det siden, jeg har vært helt frisk!

Hva sa legene?

- Det var litt kaotisk den lørdagen, for det var ingen lege på jobb. Sykepleierne gjorde det de kunne og sa de hadde prøvd alt. Jeg snakket med en lege på søndagen og han hadde hørt hva som hadde skjedd. Han beklagde veldig

Bla om!

I 1992 fikk han jobb, kjærest, tok MC-lappen og kjøpte sykkel. Samholdet i MC-miljøet var helt unikt og han fikk mange gode venner i miljøet. Sykkelen han kjørte da, en Suzuki GS 650 L 81-modell, er den samme han kjører den dag i dag - bare lettere modifisert! Og kjæresten er kona, Ingrid, som han giftet seg med og er lykkelig gift med i dag! Men det kom en tid da det holdt på å gå forferdelig gale. Arne lå for døden 32 år gammel, men Jesus møtte ham og sparte hans liv for en hensikt...

for infeksjonen som hadde oppstått. Jeg sa det gjorde ingenting, for da var jeg jo fin. Kanskje han bare tenkte da at de traff riktig medisin. Men de bommet en hel haug. Jeg hadde truffet Jesus og det var Han som ble min medisin!

Hadde truffet mannen jeg hadde fornektet hele mitt liv

Det var egentlig helt kaotisk, for Arne hadde plutselig truffet mannen han hadde fornektet hele sitt liv og som han egentlig ikke ville ha noe med å gjøre. Han forteller videre:

Den dagen utenfor sykehuset sendte Ingrid sms til alle hun hadde på mobilen med beskjed om å be for Arne. - Jeg husker jeg forsvant fra denne verden da hun kom inn igjen. Jeg var vekk - et eller annet sted omgitt av en kraft... Og mens jeg ligger der, møter jeg Jesus. Han taler til meg og sier: «Dette skal gå bra!» Plutselig er kreftene tilbake i kroppen igjen og jeg kjenner en vanvittig glede... To dager etter var jeg ute av sykehuset.

- Så kom det noen tanker snikende om at dette bare var feberfantasi. Du har bare hatt en blackout... Men opplevelsen jeg hadde hatt var så sterk at jeg tenkte det ikke kunne være det... Jo, det var det... Så tror jeg det var Den Hellige Ånd som viste meg hvem det var som plagde meg i tankene. Det var djevelen jeg hadde levd med og han ville ikke miste meg.

- Dette holdt jeg for meg selv, og jeg visste ikke hvordan jeg skulle få fortalt dette til noen. Jeg trodde jeg kom til å miste alt og at livet mitt var uperfekt. Men så bare bestemte jeg meg for å velge å tro at det var Jesus som hadde tatt meg til sides ut av dette livet og plassert meg i forværelset til døden. Det var ikke lyst der bak, bare et mørkt felt. Jeg tenkte at dette gjorde Jesus og Han sa: «For det var den eneste måten å få Arne til å forstå at JEG er virkelig.»

Du var ikke i tvil om at det var Jesus?

- Nei! Det er rart å tenke på at etter alle de årene jeg hadde fornektet Ham, så snur jeg plutselig helt om. Men det ble så sterkt! Her møtte jeg en underlig skikkelse jeg ikke kunne glemme. Det ble så ekte! Han viste meg at Han faktisk finnes!

Var det da du tok imot Jesus?

- Ja, jeg tok et valg og bestemte meg for å tro på Jesus. Men jeg holdt det for meg selv en stund. Jeg fortalte det etter hvert, først til Ingrid og så til en kompis. Deretter sendte jeg sms til lederen i Søgne MC og fortalte hva som hadde skjedd, at jeg hadde vært litt utav livet og truffet Jesus. Jeg fikk aldri noe svar på den meldingen og det forstår jeg jo, for det var veldig radikalt det som hadde skjedd. For det

første er det unaturlig. For det andre så kjenner jeg meg så velsignet. Normalt så møter folk døden bare en gang. Jeg vet ikke om jeg var død, men jeg opplevde døden veldig nær og at jeg var på vei inn i den. Men Jesus stoppet meg og ville ha meg tilbake til livet. Jeg fikk livet i gave på nytt!

Arne hadde vært med i forberedelsene til Norgestreffet 2004 på Hamresanden som Søgne MC stod som arrangør for. Kort tid etter den radikale hendelsen på sykehuset valgte Arne å kutte ut MC-miljøet og fortalte venner i miljøet at han hadde møtt Jesus. Mange taklet det greit, mens noen gjorde det ikke.

Første møte siden søndagsskolen

Første gang Arne var med på et kristent møte var i juli samme år - fem måneder etter omvendelsen - og det var på et teltmøte. Han var da 32 år og hadde kun vært innom søndagsskolen som liten.

- Denne kvelden ble veldig spesiell. Jeg ble sittende igjen etter møtet var ferdig. Der satt også kompisen min og svigermor hans. Så gikk vi fram til scenen og jeg ble bedt for. Da kjente jeg den samme kraften som Jesus møtte meg med på sykehuset. Nå var alt lyst. Jeg klarte ikke å stå oppreist. Etter en stund kom det en person bort til meg og sa han hadde blitt minnet om et bibelvers til meg, og siterte Jeremia 33,3: «*Rop på meg, så vil jeg svare deg og fortelle deg store, ufattelige ting, som du ikke kjenner til.*» Han hadde sett at akkurat der vi stod, var det en sterk lysstråle. Dette ble veldig sterkt, for jeg klarte jo ikke å stå. Og det ble nok

en bekreftelse for meg om at Gud er virkelig - Hans nærvær var midt iblant oss.

- Jeg var nyfrelst og elektrisk. Så var det en som spurte om jeg ville være med på Alpha-kurs i Øvrebø Frikirke. Mange av de her i bygda kjenner meg for den jeg var før, så jeg var veldig skeptisk til å gå inn der. Men da jeg kom inn var det nesten som å komme på MC-treff - det var ingen fordømmelse fra noen. Alphakurset ble en stor velsignelse for meg. Bare det å få komme der og være meg selv. Jeg husker jeg sa til Ingrid en kveld at nå må vi melde oss inn i Frikirka. Det har vi ikke angret på.

Tenkte du da 'aldri mer motorsykkel'?

- Nei, jeg kjørte sykkel. Det var fram og tilbake til jobb. Så ble det litt oppussing og den ble stående uten skilt et par-tre år, tror jeg. Men jeg skulle aldri tilbake til MC-miljøet igjen, for der er fristelsene så store. Jeg var ikke klar for det. Jeg kunne ikke tenke meg det heller. Det var en epoke i mitt liv som jeg var ferdig med.

Holy Riders i Øvrebø Frikirke

Arne ble med i en bibelgruppe i Frikirka som hadde pågått hver torsdag i mange år. En kveld dukket Halvor opp, en sver mann som var invitert med av en annen. Han hadde Holy Riders på genseren. På denne tiden hadde Arne vært kristen i 5 år og han hadde skilt på sykkel igjen. Han syntes det var veldig interessant å treffe han, og praten gikk lett om sykler. Arne ble med på noen av pizzakveldene i Søgne som avd. Sørlandet arrangerte.

- Nå i ettertid ser jeg hvor verdifullt det har vært at Halvor skulle bosette seg her - komme fra Froland og flytte til Øvrebø. Jeg tror ikke jeg hadde tenkt av meg selv at Holy Riders var noe for meg, men det hadde tydeligvis Jesus tanker om... Det store skjedde da klubben kom på besøk i menigheten.

Søndag 16. januar 2011 var HR invitert til Øvrebø Frikirke for å fortelle om arbeidet og få forbønn. Her er Arne og familien aktivt med. Blant annet er Ingrid diakon og deres eldste sønn på 16 er med i ungdomsarbeidet. Under møtet blir de som var der fra klubben, omsluttet i bønn. Plutselig blir Arne utfordret til å be for dem. Midt i bønningen avbryter Jesus Arne og sier: «*Hvorfor står du der, når du skal stå blant dem og bli bedt for?*»

Kallet fra Gud

Tre måneder etter reiser Arne med familien på påsketur til Syden. Det ble mange kvelder ute på verandaen der han argumenterte med Gud. Arne taklet ikke tanken på dette med å gå inn i MC-miljøet igjen. Han sa til Gud at han kunne bare ikke... Men Gud ga seg ikke. Kallet lød: «Du skal inn i Holy Riders.»

Etter Evjetreffet i slutten av april ringte to fra Holy Riders og spurte om de kunne komme innom familien Ramsland på en kopp kaffe på vei hjem. Det passet ikke da, men Arne ringte en av dem senere den dagen og på kvelden kom han innom. Arne måtte bare dele noe av det Gud

Arne Ramsland

Født: 26.11.71

Sivilstatus: Gift med Ingrid Marie og de har 3 sønner; Andreas (16), Daniel (10) og Simon (8)

Bosted: Familien bor på Øvrebø.

Utdannelse/yrke: 2 år mek & sveis på Yrkes-skolen. Jobbet på Jernstøperiet i Kristiansand siden 1992, først i sliperiet og nå som leder for teknologiavdelingen.

Sykkel: Suzuki GS650L 81-mod.

Menighet: Øvrebø Frikirke.

Klubb: Holy Riders MC avd. Sørlandet

hadde talt til ham om, ellers fikk han ikke ro. Han måtte høre om det var mulig å bli medlem i Holy Riders. Hva var kriteriene? Han hadde da vært borte fra MC-miljøet i 7 år.

- Det ble tydeligere og tydeligere for meg at jeg skulle inn i MC-miljøet igjen og bli medlem i Holy Riders, sier Arne. - Men forstyrrende tanker kom: Hva skulle jeg gjøre der? Sist gang var det bare tull og tøys og festing. Men nå har jeg en historie fra livet mitt å dele, om at Jesus møtte meg! Jeg har sett at Han fins og jeg har sett at det er et liv etter døden. Det som er så utrolig viktig for meg er at de som enda ikke har møtt Jesus, kan gripe noe i den historien og stole på at den er sann - at Han faktisk er virkelig! Jeg er så utrolig velsigna som fikk komme tilbake til livet, for normalt sett så gjør ikke mennesker det når de møter døden. De bare dør. Og hvis de ikke har møtt Jesus før det punktet der, så er det ikke Jesus som venter på dem. Jeg kjenner dette er nesten det viktigste å kunne formidle, at du må ta et valg! Gjør det nå og ikke vent, for du vet ikke når døden kommer. Og da kan det være for sent. Jeg tror ikke Jesus sparte meg hvis Han ikke hadde en plan med det. Jeg ser kanskje planen enda mer klarere nå.

«Nå har jeg en historie fra livet mitt å dele, om at Jesus møtte meg! Jeg har sett at Han fins og jeg har sett at det er et liv etter døden. Det som er så utrolig viktig for meg er at de som enda ikke har møtt Jesus, kan gripe noe i den historien og stole på at den er sann - at Han faktisk er virkelig! ...Du må ta et valg! Gjør det nå og ikke vent, for du vet ikke når døden kommer. Og da kan det være for sent.»

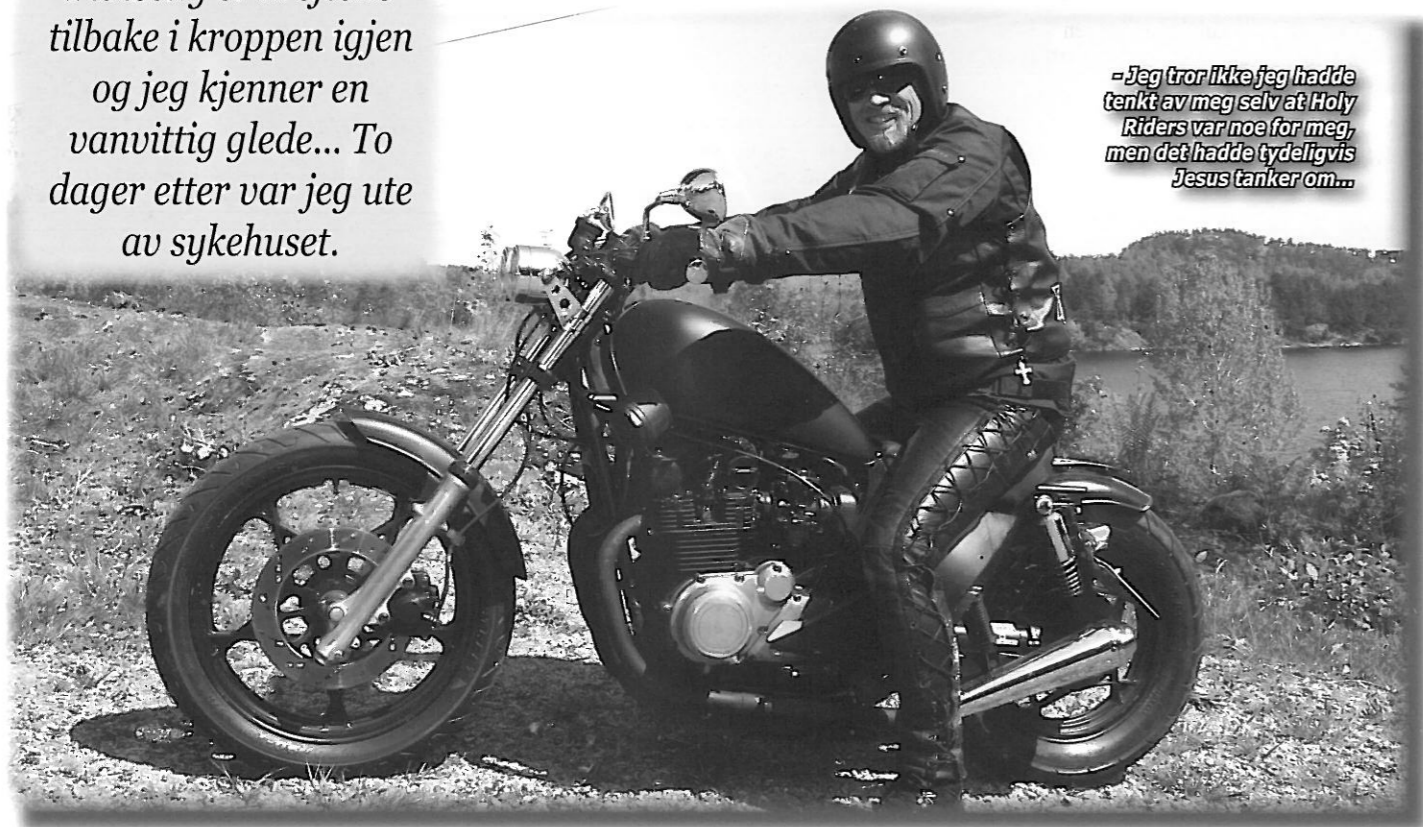
«For så høyt har Gud elsket verden at Han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå bort, men ha evig liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å domme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.» (Joh 3,16-17) Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.» (Joh 14,6)

Visste du at Gud ikke har noen favoritter?

Er du lei av å gjøre alt på din måte? De eneste Gud sender tomhendte bort er de som har nok med seg og sitt. Mange mennesker ønsker at omstendighetene deres skal forandres, men de vil ikke forandre seg selv. Ting forandrer seg når vi forandrer oss. Lydighet til Gud gir uendelige belønninger. Gud er ingen nødtelefon som vi kan ringe til bare når vi har det vanskelig. Hvis du virkelig ønsker forandring i livet ditt, så be denne omvendelsesbønnen:

«Kjære Gud. Jeg erkjenner at jeg har levd livet mitt akkurat slik det har passet meg selv. Tilgi meg. Takk for Jesu blod som vasker meg ren når jeg nå ber til DEG. Jeg tror at Jesus døde for meg og oppstod igjen fra graven for å frigjøre meg fra synd, fra ting som binder meg, fra avhengighet og fra helvete. Jeg velger å følge DEG fra nå av. Takk for at DU gjør meg i stand til å leve for DEG. Amen.»

- Jeg tror ikke jeg hadde tenkt av meg selv at Holy Riders var noe for meg, men det hadde tydeligvis Jesus tanker om...

Her sitter jeg på selve nasjonaldagen og skriver artikkel, mens nabolaget blir søkk våt der de går i sine bunader og med dryppende flagg, og mens de forsøker å synge «Ja vi elsker» blant alle hosteriene og kuldegysningene som farer gjennom de kalde kroppene. Da er det godt å fyre i ovnen og minnes turen til Sør-Afrika som Siri og jeg foretok rundt påsketider, til et varmt og gjestfritt land, hvor vi fikk møte mange gode venner, se en utrolig flott natur og ikke minst fikk vi god tid til hverandre etter et år som ble mye tøffere enn det vi strengt tatt behøvde. Det ble en reise i et for oss nytt, vakkert og spennende land, og det ble også en reise i sinnet hvor vi fikk tid og plass til å resonnerer over livet generelt og Guds plan for våre liv spesielt. Jeg skal her prøve å formidle både den fysiske og mentale reisen vår med dere lesere. Men la oss først gå noe tilbake i tid, til EMC og Pilegrimstreffet 2011 på Kvam, og det vi fikk oppleve der.

Kjetil ved Cape Point.
(Foto: Siri Fuhr)

SURRENDER

P **Tekst:** Kjetil Fuhr
Foto: Fuhr / Nathan Courth

V i stilte på EMC med nyoppdaget kreftdiagnose for Siri, og meg selv bærende på en dyp fortvilelse. Fortvilelse fordi jeg opplevde å være hjelpeløs overfor sykdommen som truet min kjære, og også noen solide porsjoner selvmedlidenhet for meg selv som måtte oppleve dette med alt det medfører, redselen for å miste Siri og redselen for å bli alene. Og i tillegg redselen for å måtte håndtere alle de små viktige hendelsene i hverdagen som jeg bare aner er der, men som jeg ikke behøver bry meg med, fordi jeg har en fantastisk kone som rydder opp foran meg, bak meg og rundt meg uten at jeg egentlig merker det. Ja, jeg er privilegert, jeg vet det og jeg er utrolig takknemlig for det, men tanken alene om at jeg i framtiden kanskje måtte håndtere alt dette selv skremte omtrent vannet av meg. Hjelpeløse mannfolk hører jeg noen fnyse, ja – jeg er en av dem og herved har jeg kommet ut av det skapet!

Så mange spørsmål....

På Kvam møtte vi nok en gang René og Deléne Changuon, dette utrolige ekteparet i fra Sør-Afrika som vi fikk møte første gangen på EMC rally i Sverige i 2007, og som vi siden har vært heldig å få møte flere ganger senere og blitt gode venner med. René var hovedtaler både på seminaret på Kvam, og på selve treffet. Vi ble veldig grepet da René først talte ut i fra teksten som Gud hadde gitt Siri tidligere på sommeren, den om de 3 mennene i ildovnen, den ovnen som Siri opplevde hun ble plassert i, men hvor Jesus var sammen med henne og beskyttet henne mot flammen som ville fortære henne. René talte videre om tjenesten vi står i som Holy Riders, og vi kjente i hjertene våre at vi står midt i denne tjenesten med våre liv, dette angår oss, det er her Herren ønsker å bruke oss.

Utover sommeren og høsten fikk vi gang på gang bekreftet dette. Opplevelsene vi har hatt har vært mange og sterke. Det har vært slik at vi flere ganger har opplevd sykdommen nærmest som en døråpner inn til andre menneskers

hjerter. Er det slik at alt, også sykdom, kan være til velsignelse og føre til vekst i Guds rike? Det er et spørsmål vi har grunnet mye på det siste året. Rundt Siri og vår familie har det vært, og fortsatt er, et stort og omfattende bønnearbeid. Og Gud hører bønn! Siri har i alt vært gjennom 12 kurer med cellegift, og hun har sluppet unna alle plagene som mange opplever når kroppen tilføres cellegift. De første kurene hennes tålte hun fint, men utover høsten og vinteren så ble belastningen på Siri veldig merkbar, og hun som aldri har for vane å hvile på dagtid, hun ble fryktelig sliten. Det er ingen tvil om at cellegiftbehandling er en ekstrem belastning for kroppen.

Også jeg ble fryktelig sliten, hjernen jobber under høytrykk når en fare truer tilværelsen, nattesøvnen uteblir og selve tilværelsen oppleves meningsløs, jeg befant meg i en boble, i vent på resultatene av behandlingen. Skulle Siri bli frisk? Hvor lenge får jeg beholde henne? Hva skal det bli av meg? Så mange spørsmål og ingen svar. Det eneste jeg kunne gjøre var

CMA Stunt Team deltok på treffet. (Foto: Nathan Court)

Stuntkjører, Yukon Stewart.
(Foto: Nathan Court)

Stuntkjører, Jaco Wentzel, med en liten beundrer på tanken. (Foto: Nathan Court)

CMA NATIONAL RALLY 2012 - SOUTH AFRICA

å legge det hele i Guds hender, og la det være sagt, det er ikke enkelt for et slikt stridig stabeist av en politimann som jeg er, vant og trent som jeg er til å kunne håndtere alle utfordringer som kommer min vei. Det ble en tøff tid!

Invitasjon til Sør-Afrika

Da René besøkte oss her hjemme etter EMC rally, inviterte han Siri og meg til Sør-Afrika, og han ville svært gjerne at vi skulle komme og være med dem på deres nasjonale treff i påsken 2012. Sør-Afrika er et land som vi har hatt veldig lyst til å besøke helt siden vi første gangen fikk høre om CMA og Bikers Church. Anne og Alfred har mange ganger delt med oss sine opplevelser fra SA, så lysten til å reise ned har vi båret på lenge. Like før jul fikk vi de første bekreftelsene på at Siri sin behandling ga de ønskede resultater. Kreften var på retur, og vi begynte å få nytt håp for livet. Det ble en fantastisk jul, Siri skulle få leve! Hun skulle riktignok ha flere behandlinger, men dette tegnet til å gå veien. Skulle hun bli helt ferdig før påske og skulle vi våge å satse på Sør-Afrika? Hadde

hun krefter nok eller skulle vi sette SA på vent og heller ta en ferie på en strand og kun la sola lade opp våre slitte batterier?

Sykdommen har endret mye av vår måte å tenke på, og ikke minst så har vi endret oppfatning av hva som er viktig, hva som er et problem og hva som er bagateller. Da Siri ble syk så stod vi i startgropen med en større utvidelse av huset her hjemme. Nå som ungene er i ferd med å forlate redet så må vi ha større plass. Siri har en utfordring, den største ungen i huset er han hun er gift med, og han er en slags Espen Askeladd som ser nytte i alt som kommer i hans vei. Og han er mye på veien for å si det slik! Da sykdommen ble oppdaget så måtte vi sette oss ned og snakke grundig gjennom en del problemstillinger vi ikke hadde bedt om. Den første, og viktigste avgjørelsen vi tok var den at dette ikke skulle få styre livet vårt mer enn absolutt nødvendig. Så vi gikk i gang med utbyggingen. Den andre avgjørelsen er den at dersom vi ønsker å gjøre noe, så må vi gjøre det mens vi kan. Vi kan ikke drive og legge store

planer for fremtiden, alt det vi skal gjøre når vi blir eldre liksom, for vi vet ikke når Herren henter oss hjem til seg, så vi får gjøre unna mest mulig av det vi ønsker mens vi befinner oss her nede, for etterpå så er det for sent! Så dermed så satte min reiseoperatør Siri i gang med å planlegge ferie for oss to. Det skulle bli en ferie hvor vi skulle besøke gode venner, få se mye av landet, slappe av og mest av alt, rusle rundt hånd i hånd og bare være kjærestere. Kjærligheten er en gave som må pleies, og etter denne runden så hadde vi mye pleie å ta igjen. Også ville vi ha tid til å takke Gud, for livet, for hverandre, for ungene, for alle vennene våre, for Holy Riders og tjenesten vi står i, og ikke minst for Jesu kjærlighet som er helt ubeskrivelig!

Hjertelig velkomst, Breakfast Run & Bikers Church

Fredag 23. mars satt vi på flyet! Mellomlanding i London, deretter 11 timer på natten før vi ankom Johannesburg lørdag morgen. Der ventet Kenau, datter til René og Deléne, på oss. De to

forts. neste side!

Kenau Psaros (midten) og foreldrene René og Deléne Changuion nyter en god frokost. (Foto: Siri Fuhr)

første nettene tilbrakte vi hjemme hos dem. Det ble en hjertelig velkomst, og to fantastiske dager. Lørdagskvelden ble tilbrakt i lag med gode venner fra CMA. Søndags morgen var det av gårde på Breakfast Run, det er et arrangement hvor alle motorsyklisterne samles på et spisested ute på landsbygden for sammen å spise frokost og ha det fint i lag. Mange CMA-medlemmer, mange flotte sykler og mange kjekke folk. Og to bleike nordmenn med Holy Riders-vest.

Før jeg kastet meg i svømmebassenget hos René og Deléne så advarte jeg dem mot min vinterlike kropp, men det hadde de ingen problemer med. De hadde hatt besøk av nordmenn før, og særlig en kar hadde gjort inntrykk. Han gikk under navnet «The Great White», en betegnelse som også brukes om hvithaien som har tilhold utenfor kysten av Sør-Afrika. I følge vertskapet så var jeg ikke i nærheten av denne personens melkehvite framtoning, så de ble på ingen måte sjokkert. Hvem det er som kalles «The Great White»? Her kommer taushetsplikten sigende med full kraft, men jeg kan rope at det dreier seg om en Holy Rider!

Søndags kveld fikk vi endelig være til stede i Bikers Church! Det ble en fantastisk opplevelse, tenk – en egen kirke for motorsyklister. Siri og jeg ble plassert helt framme, gjester som vi var, og René presenterte oss behørig for menigheten. Deretter startet lovsangen, og her var det ikke snakk om å sitte stille og høre på. Det var fullt os fra første stund, det var bare å sprette opp fra stolen og la seg rive med. For noen musikere og sangere de har i CMA, de spilte så taket løfta seg. Jeg kikket over på Siri, og det var nok. Midrand Bikers Church fikk oppleve 2 stk. Holy Riders som stod helt fremme og strigråt. Var det virkelig oss som fikk oppleve denne fantastiske lovsangen, denne hyllesten til vår Far som følger oss i tykt og tynt, og som hadde holdt sin hånd over oss gjennom det siste året! Vi var som to svamper, det var bare å trykke på oss så spruta tårene. Sprøtt men herlig!

Sightseeing og fellesskap med MC-venner i Cape Town

Vi skulle gjerne hatt mye mer tid i lag med René og familien, men de hadde et treff å forberede, og vi ønsket å se mer av landet, så mandag

morgen ble vi kjørt til flyplassen – vi var klar for Cape Town!

Siri hadde bestilt plass for oss på et Bed & Breakfast i Fish Hook, en liten landsby sør for Cape Town. Vertskapet hentet oss på flyplassen, vi fikk installert oss i flotte omgivelser før vi reiste ut og nøt en bedre middag på en fiskerestaurant. Jeg kunne skrevet en egen artikkel om maten i SA. Jeg kan ikke minnes en ferie hvor jeg har spist så fantastisk mye god mat! Det hendte flere ganger at vi tok en

- Før vi ankom treffet hadde vi ikke fått med oss temaet for årets treff. Da René gikk på scenen og begynte å tale over årets tema som var «surrender» (overgivelse), så kjente jeg bare hvordan det slo i magen. Overgivelse, var det ikke akkurat det jeg hadde slåss med og mot det siste året. Min egen evne og tillit til Gud om å kaste av meg alle mine bekymringer, all min redsel og tvil, og bare overgi det hele i Herrens hender! Legge Siri i Hans hender og stole på at Han hadde kontroll.

bit av maten, la bestikket stille fra oss, og ble sittende og kikket på hverandre. «Er det mulig» tenkte vi, at mat kan være så godt. Det aller aller beste var Springboek filet med saus tilberedt av appelsin og honning. Det måltidet er verdt en avhandling alene!

Ian og Claudine Farmer fra CMA og Bikers Church i Cape Town, og Siri Fuhr med sønnen deres på armen. (Foto: Kjetil Fuhr)

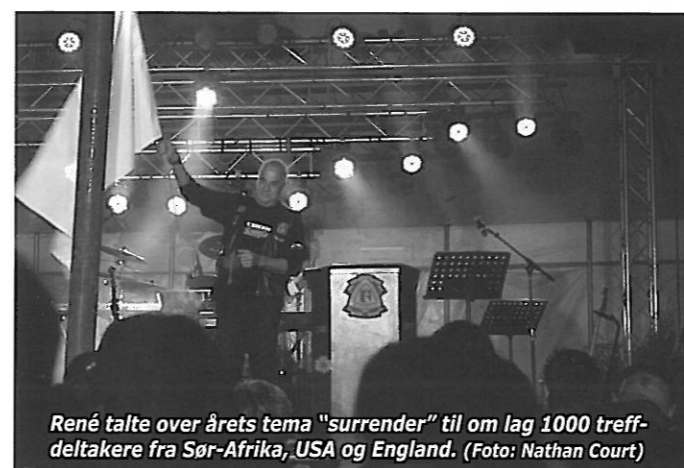
Vi fikk hilse på pingvinene i Simonstown, den eneste ville bestanden av pingviner utenfor Antarktis, jeg fant et leketøymuseum i den samme byen og ble svært god venn med museumbestyreren der, vi møtte bavianer langs veien, og vi fikk besøkt Kapp det gode håp, samt fyrstårnet like ved. Vi hadde leiebil under hele oppholdet, og vi kjørte et sted mellom 350 og 400 mil i løpet av turen. En dag tok vi turen til Table Mountain, vi tok kabelbanen opp i klart vær, og mens vi befant oss på fjellet så gikk alarmen, vinden og tåken kom innover, så vi måtte hive oss rundt slik at vi rakk å bli med siste vognen ned fra fjellet. Hvis ikke hadde det blitt en drøy fottur i ulendt terreng.

Fredagskvelden var vi med CMA Cape Town på en sosial aften, og vi ble utrolig godt mottatt av våre MC-venner der. Før vi reiste så hadde vi fått beskjed av Alfred om å kontakte en kar som heter Ian da vi kom til Cape Town. Det gjorde vi selvsagt, og dermed så ble vi velsignet med et utrolig vennskap, Ian viste seg å være en fantastisk god mann med Jesus i hjertet. Vi gleder oss virkelig til at han og familien får anledning til å besøke oss her i Norge slik at vi kan få gjengjeldt litt av den velkomsten og den kjærligheten som ble oss til del.

Garden Route: Kap Aquilas, det sydligste punktet i Afrika

Etter en uke i Fish Hook bega vi oss av gårde i sørøstlig retning, og vi fikk med oss deler av Garden Route på veien. Vi overnattet i en nydelig landsby som heter Arniston. Her spiste vi på en bitte liten restaurant i selve landsbyen hvor de mørkhudete bodde. Det var et lite hus med fire bord for gjester, og innehaveren stod selv ved grytene og tilberedte maten for oss. Det var en uforglemmelig kveld!

Dagen etter tok vi turen til Kap Aquilas, det sydligste punktet i Afrika, og der hvor det Indiske hav møter Atlanterhavet. Ved besøk i fyrstårnet der så fikk vi klatre helt opp i bratte stiger mellom etasjene i tårnet. De hadde et skilt i resepsjonen hvor det stod at turen opp i tårnet var på egen risiko. Etter vårt besøk foreslo jeg at de også burde få opp et skilt om at turen i det vindfulle tårnet ei heller egnet seg for kvinner i skjørt. Jeg gikk etter Siri opp stigen og så rett

René talte over årets tema "surrender" til om lag 1000 treffdeltakere fra Sør-Afrika, USA og England. (Foto: Nathan Court)

opp i himmelen lenge før vi var kommet til toppen! Jaja, det ble nå i familien, på en måte!

«Turen» videre gikk til Mossel Bay hvor vi bodde helt nede ved stranden. Siri ville rett ut og bade i sjøen, men etter å ha pekt ut en stor holme like utenfor hvor en stor selkoloni holder til - og deretter minne om programmene på Animal Planet hvor de har filmet 8 meter lange hvithai som fosser opp av vannet mens de knasker sel som vi knasker smågodt - så nøyde vi oss med litt forsiktig vassing til anklene. Jepp, de filmopptakene på Animal Planet stammer herfra!

Siste natten langs Garden Route tilbrakte vi i Knysna, på Bamboo Lodge. Det var et fantastisk sted, akkurat som å bo i en jungel. I det store og hele så hadde vi alt for liten tid langs Garden Route. Denne delen av SA skal vi tilbake til, og da skal vi ha mye mer tid langs veien, slik at vi rekker å få sett skikkelig på alt det vi ønsker å oppleve. Hele området er en perle, det er ubeskrivelig vakkert over alt der nede. Vi kjørte over fjellet tilbake til Cape Town, og vi fikk med oss Route 62 på veien, slik at nå har vi både Route 62 og 66 på rullebladet. Vi fikk også med oss Stellenbosch og vindistriktene, samt Franschoek med både vindistrikt og et utrolig motormuseum.

Påskehelg på CMA National Rally

Fredag 6. april fløy vi fra Cape Town til Bloemfontein. Derfra var det å hive seg i en ny leiebil og kjøre det vi kunne slik at vi rakk frem

til CMA rallyet i Clocolan mens det enda var lyst. Kjørekulturen i SA er noe annerledes enn her hjemme, men jeg som kjørte tilegnet meg lokale kjøreskikker rimelig raskt når jeg først var ute på veien. Jeg har jo tross alt fagbrev i grisekjøring, også kalt utrykningsgodkjenning, så jeg fant meg vel til rette i trafikken.

Vi ankom Clocolan før mørkets frambrudd, og traff igjen René og Deléne med familie, samt om lag 1000 andre CMA-venner i fra hele Sør-Afrika, USA og England. Vi rakk kveldsmøtet, og igjen havnet vi helt foran. På ny tok lovsangen helt av, nå var bandet ytterligere forsterket og de ga oss noen enorme musikkstunder i løpet av treffet. Nok en gang måtte Siri og jeg kikke på hverandre for å få bekreftet at vi virkelig opplevde dette, og nok en gang spruta tårene. For en velsignelse, for et trykk, for en stemning og for en tilstedeværelse av Jesus og Den Hellige Ånd vi opplevde disse dagene.

Jeg møtte meg selv i døren med full tyngde

Før vi ankom treffet hadde vi ikke fått med oss temaet for årets treff. Da René gikk på scenen og begynte å tale over årets tema som var «Surrender» (overgivelse), så kjente jeg bare hvordan det slo i magen. Overgivelse, var det ikke akkurat det jeg hadde slåss med og mot det siste året. Min egen evne og tillit til Gud om å kaste av meg alle mine bekymringer, all min redsel og tvil, og bare overgi det hele i Herrens

hender! Legge Siri i Hans hender og stole på at Han hadde kontroll.

Budskapet kom meg i møte og ga meg en solid smekk rett i ansiktet. Jeg, den sta, egenrådige, stridige politimannen med stor tillit til egne evner og krefter, jeg møtte meg selv i døren med full tyngde. Jeg ble sittende ganske stille på hver eneste samling, lyttende mens jeg gjorde opp regnskap. Her var det mye for meg å lære. Det endte opp med at jeg gikk på scenen søndagskvelden, både for å hilse fra Norge og vår egen klubb og takke for den utrolige gjestfriheten og kjærligheten vi var blitt møtt med, men også for å vitne om hvordan jeg var blitt konfrontert med min egenrådighet samt hvilken velsignelse Siri og jeg hadde fått gjennom omsorg, forbønn og helbredelse. Det var ikke min plan å gå på talerstolen, det var noe som vokste fram i løpet av treffet, og det var herlig å kunne få vitne om hvordan Herren griper inn i våre liv og verner om oss. Det gjorde godt!

Vi utlendinger som var på treffet hadde egen innkvartering om lag 1 mils vei utenfor treffplassen, på Zuikertop Game Reserve. Det var ganske eksotisk å kjøre langt ut i villmarken på nattetid og speide etter ville dyr langs veien. Første kvelden traff vi på en flokk med Impala antiloper, og det er noe uvant kost for oss jær-buer. Veien ut til lodgen var for øvrig av en slik standard at jeg ga den navnet «Shaking Stevens Highway», et navn som raskt ble adoptert av de andre gjestene.

forts. side 25!

Flere lot seg døpe på treffet. (Foto: Nathan Court)

Carlil Furno på crosser under trefflekene. (Foto: Nathan Court)

En MC-resa till Moskva

Moskva!! Smaka lite på namnet! Det är ganska exotiskt för en svensk, trots att det inte är så långt bort från oss. I varje fall inte fågelvägen. De flesta vet väl om förhistorien om hur Pjotor hittade Holy Riders MC på nätet och om kontakter och resor som Vidar och Doreen, och Winny med flera, gjort till Ryssland för att knyta kontakter. Efter detta gedigna förarbete, skulle det nu bli en resa till Moskva i påskveckan 2012.

- ur ett svenskt perspektiv

P Tekst: Göran Linder
Foto: Rune Enstad / Vidar Johnsen

Meningen var att Vidar och Doreen tillsammans med Rune och Sigrun Enstad, skulle åka dit och bland annat dela ut det första ryggmärket i Ryssland samt «inviga» några stycken prospects. Jag vet faktiskt inte riktigt säkert hur det gick till, men plötsligt fanns ett erbjudande att följa med till Moskva över påskhelgen! Min spontana reaktion var YES! Häftigt, DET skulle jag vilja göra, men sedan visade det sig att min fru inte kunde följa med och en del andra praktiska svårigheter dök upp (dom skulle visa sig bli flera och besvärligare längre fram). Jag bestämde mig då för att INTE åka med. Jag fick dock ingen lugn och ro över det beslutet och efter många om och men så bestämde jag mig återigen för att åka.

Visum är ett måste

Visum är ett måste om man skall resa till Ryssland. Redan frågan «varför då» ställer till problem i huvudet. Vem vill stanna illegalt i Ryssland? Nåväl, som sagt det är ett måste och den vanligaste vägen att få visum är via någon resebyrå som då intygar att man har bokat och betalt så och så många hotellnätter och att man har en fullgod reseförsäkring med mera. Man skall också ha ett pass vars giltighetstid ska sträcka sig minst 6 månader förbi hemresedagen samt diverse andra regler.

Nu var det ju tänkt (från början) att alla vi gäster skulle bo på en plats som ryssarna skulle ordna och därför ville vi inte boka några hotellnätter och därmed började svårigheterna med att ordna visum. Vi körde verkligen fast i

våra försök att gå runt detta och ordna visum på annat sätt. Till slut kom Vidar med en lösning där en norsk/rysk resebyrå kunde ordna detta även åt oss svenskar. Passen kom sedan till Lasse Larsson i Dalarna samma vecka som vi skulle åka med visumen prydligt instämplade. Halleluja! Det var MÅNGA turer innan dess vill jag lova. Det var ytterst nära att vi svenskar gav upp och struntade i att åka.

I sista stund blev vi tvungna att boka hotell trots allt och det gick mycket smidigt att göra på internet. Billigt var det också så man blev misstänksam att det skulle vara dåligt men där blev vi inte besvikna. Hotellet var helt okay med god mat, rent och snyggt och trevlig personal.

Det svenska gänget bestod, förutom artikelförfattaren själv, av fem HR från avdelning Dalarna. Det var Lasse Larsson med fru Linda, Jan-Erik med fru Gunnel och Lennart Oderheim som blev min rumskompis på hotellet.

Det pirrade faktiskt lite i magen

Tidigt långfredags morgon åkte jag (ensam) från Småland och gänget från Dalarna för att sedan träffas vid en långtidsparkering i närheten av Stockholm, Arlanda. Det pirrade faktiskt lite i magen med tanke på vart man var på väg.

Flera jobbarkompisar tyckte jag var lite knäpp som skulle åka till Moskva av alla ställen och så dessutom bara i tre dagar! Många var också lite avundsjuka och menade att det är ju ett resmål som man kanske bara beger sig till en gång i livet.

Med tanke på de starka vänskapsband som knöts därborta så tror jag faktiskt att jag skulle kunna tänka mig att åka dit igen någon

gång. Kanske på motorcykel! Det är «inte mer än» drygt 90 mil från Sankt Petersburg (längst in i finska viken) till Moskva. Drygt 70 mil från Riga, huvudstad i Lettland dit det går färjor från Sverige!

Milde tid vilken trafik

På flygplatsen möttes vi av HR prospect Sacha och Pjotors flickvän, Katja. Sascha hade fixat en VW-buss och körde oss galant till hotellet. Eftersom ryssarna inte firade påskhelg förrän veckan efter, så anlände vi alltså mitt i fredagsrusningen och detta gjorde att resan tog upp emot 2,5 timma istället för ca 45 minuter i vanlig trafik. Milde tid vilken trafik! Motorvägarna var mellan 5 och 7 filer i vardera riktningen och med ytterligare en fil vid större på och avfarter. Trots detta var det helt fullt med bilar i alla filer och det hade stundtals gått fortare att cykla. Moskva är STORT. Det bor mellan 13 och 15 miljoner människor där, beroende lite på hur man räknar och alla verkade vara ute med sina bilar denna eftermiddag. Ja, kanske inte riktiga alla.

In på hotellet, checkade in och slängde väskorna på rummet och sedan iväg med VW-bussen igen. Nu skulle vi till det stället där normännen och en del ryssar bodde. Nästan tvärs över stan igen och ytterligare närmare 2 timmar i avtagande rusningstrafik. Stället vi skulle till var lite speciellt. En blandning mellan kurort och pensionat/hotell för lite mera välbärgade ryssar. Området var också en av Moskvas vattentäkter och var inhägnat med beväpnade vakter vid grindarna! Sacha hade dock med sig en «passersedel» så det var inga problem att komma in.

«Den övre salen»

Här träffade vi nästan hela rysslandsgänget. Pjotor med flickvän Katja från Novosibirsk, Alexej från Irkutsk (250 mil öst för Novosibirsk), tre bröder från Ukraina och Winny från HR Germany. Han talar förresten flytande ryska och var rysk/tysk tolk mot Vidar som sedan tolkade igen från tyska till norska och tvärtom. Inte så lätt när Rune predikade i anden och pratade fort.

Vi åt tillsammans och fick sedan tillgång till ett sällskapsrum på översta våningen som vi snabbt kallade «den övre salen». Vi behövde dock inte vänta på Anden, han var där direkt. Vi hade en härlig kväll med Guds ord, mycket bön, förbön och lovsång och senare mycket skratt och stöj.

Alexej vittnade om hur han kommit i kontakt med Holy Riders och han fick också sina prospect striper med löfte om att han inte skulle sy på dem på västen förrän centralstyrelsen hade haft sitt nästa möte.

Efter allt detta goda blev vi skjutsade till hotellet av vår trogne chaufför Sascha. Han gjorde ett makalöst jobb med tanke på trafiken och vårt farande hit och dit. Tack Sascha för allt skjutsande!

Minglade med MC-folk

På lördagen var det ett större trafiksäkerhetsarrangemang i Moskva. För motorcyklisterna hölls samlingarna i Livets Ords lokaler i centrala stan. Några hundra människor kom och gick under dagen och det var en stor procent som inte var troende där.

Rune fick tillfälle att tala en stund och berätta om Holy Riders, vilka vi är, vad vi står för och vad vi sysslar med. Tolk till ryska var församlingens norskfödde pastor Mats-Ola Ishoel. Han har, för övrigt bott flera år i Sverige också så han pratade perfekt svenska, norska och ryska. Vi var på Livets Ord hela förmiddagen och minglade med MC-folk. Vi fick också höra många historier, både positiva och sorgsna. Trafiken i Moskva med omnejd är inte så motorcykelvänlig som här. Man har många olyckor och inte så få av dem med tragisk utgång.

När vi framåt eftermiddagen lämnade Livets Ord, styrde vi stegen mot ett sånt där «måste» när man är i Moskva, nämligen Röda Torget med Kreml, Leninmausoleet, Den Okände Soldatens grav med mera. Det var större än jag trodde. Kolossalt stort! Mycket pampigt och vackra byggnader. Det är verkligen byggt för att påvisa Rysslands storhet! Vi tog oss dit delvis till fots och delvis med tunnelbana. Vi passade också på att titta in i ett enormt köpcenter som hade en av sina entréer vänd in mot Röda Torget. Det var bland det lyxigaste jag har sett. Inget för fattiglappar där inte.

Efter många kilometer till fots fram och tillbaka genom centrala Moskva så avslutade vi kvällen på en mexikansk restaurang någon kilometer från Röda Torget. Det var dyrt men väldigt gott.

Vidar (bak f.v.) från Norge, Gennady från Ukraina, (ukjent). Neste rekke: Igor och Sacha från Moskva, Winny (tolken) fra Tyskland, Alexej från Russland, Pjotor från Russland. Sigrun (fremst) från Norge, Jurij från Odessa och Niclas fra Donetsk i Ukraina, Katja från Russland, och Rune från Norge.

Ryggmärksutdelning för Pjotor

Tiden går fort när man har roligt, heter det ju och det stämde. Plötsligt var det söndag morgon och vi skulle på möte i Saschas och Irinas hemförsamling där det också skulle bli ryggmärkesutdelning för Pjotor.

Efter hand som dagarna gick så provade vi allt fler av Moskvas allmänna kommunikationsmedel. Denna gången var det dags för lokaltåg. Motsvarande våra pendeltåg ungefär. Det gick bra tack vare vår mästerguide Irina som köpte biljetter och visade oss vilna västerlänningar på rätt väg över gångbroar, genom spärrar och tunnlar.

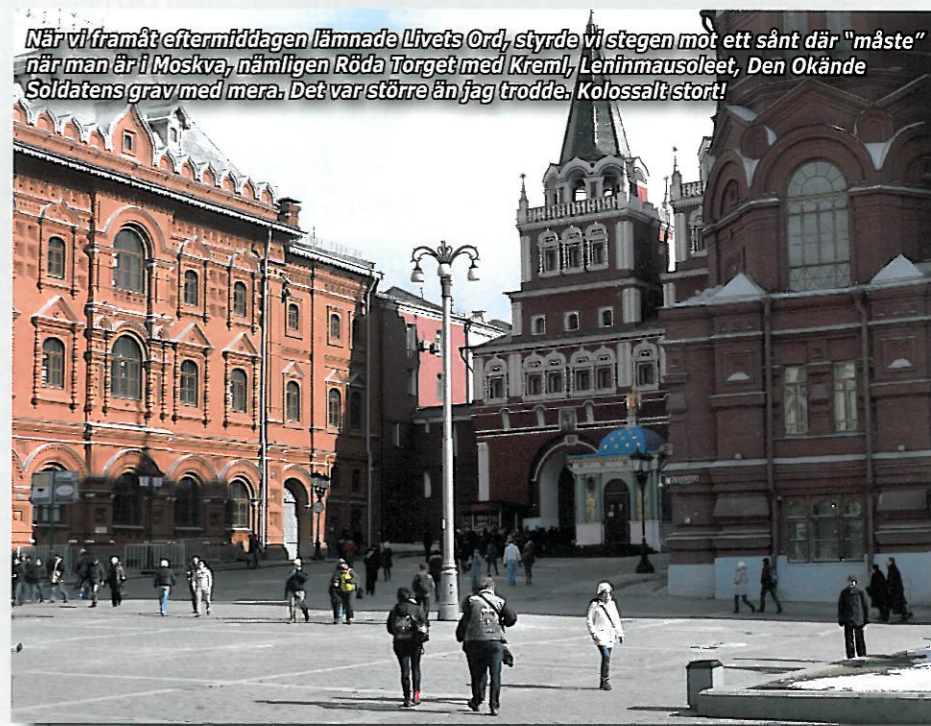
Så småningom kom vi fram till «kyrkan» där vi var inbjudna att delta i mötet med tal, presentation och ryggmärkesceremoni. Vi blev mycket varmt mottagna och kände oss hemma direkt. Församlingen hyrde en hel våning i en kontorsbyggnad i ett industriområde. Byggnaden såg lite ruffig ut på utsidan och verkade,

till synes tom så när som översta våningen (nionde) som församlingen hyrde. Där var fint och upprustat. Vi bjöds in i pastorsrummet både för och efter mötet.

Församlingen var av det livliga slaget med hög och stark sång och musik och en fullkomligt fullpackad lokal. Det var varmt men härligt. Höjdpunkten för oss var naturligtvis ryggmärkesutdelningen där Rune berättade lite om oss och vår verksamhet samt lite om hur Ryssland och Norge fått kontakt med varandra genom Pjotor. Hela tiden hade vi mycket god hjälp av en tolk som talade både ryska och engelska. Hon gjorde ett fantastiskt jobb.

Wjny fick äran att överrätta ryggmärket till Pjotor som var mycket tagen av stunden. Han öppnade sedan munnen och levererade ett långt vittnesbörd som säkert var jättebra. Den stackars tolttjejen hade dock inte en chans att hinna med till engelska men församlingen

forts. neste side!

När vi framåt eftermiddagen lämnade Livets Ord, styrde vi stegen mot ett sånt där «måste» när man är i Moskva, nämligen Röda Torget med Kreml, Leninmausoleet, Den Okände Soldatens grav med mera. Det var större än jag trodde. Kolossalt stort!

Höjdpunkten för oss var naturligtvis ryggmärksutdelningen och förbön för Pjotor. Winny fick äran att överrätta ryggmärket till Pjotor som var mycket tagen av stunden.

förstod ju ryska så det var okay. Vi fick också en rejäl predikan som tolkades till engelska. Det gick ganska fort där också men det mesta fick vi med oss.

God works in mysterious ways

Efter mötet hade vi en god stund inne i pastorrummet där bland annat Winny berättade om sina fantastiska resor i Ryssland. Hel otroliga grejer. Som när han kom körande i mitten av ingenting och inte visste var han skulle sova under natten eller hur det skulle bli med mat och dryck eller någonting. Han hade inte lyckats i sina kontakter med olika kyrkor som hade lovat att hjälpa honom. Han sände upp en kort bön till Gud och berättade sina problem.

Då fick han syn på tre stycken motorcyklar som hade stannat på en parkeringsficka precis framför honom. Han svängde in bakom dom utan att tänka så mycket. Det visade sig vara tre stycken bikers varav en av dem var en chapterpresident. För sent att ångra sig så började han prata med dom på ryska, berättade vem han var och var han kom ifrån och om sina problem med både det ena och det andra.

«Jag känner flera hundra bikers runt om i Ryssland» sa bikerpresidenten. «Här har du en lista med telefonnummer och lite adresser. Bara hälsa från mig så får du mat och husrum var du vill» sa han. Så plötsligt hade inte Winny så mycket problem längre. Han kunde fortsätta sin resa och veta att han var välkommen till dom platser som han fått anvisade. «God works in mysterious ways.»

Vi hade det jättetrevligt där i församlingen och mot slutet fick träffa ytterligare en ny kille från Moskva som kom dit. Han blev prospect där och vi hade en förbönstund för honom. Han heter Vitali och var bekant med Sascha och Irina sedan tidigare.

«Avskedsfest» på Burger King

Eftersom det började dra ihop sig till att ryssarna behövde åka hem var och en till sitt, så ordnade vi med en «avskedsfest» på Burger King inte så långt från vårt hotell. Vi dånade in där nästan

20 personer och mer eller mindre «tog över stället». Vi hade jätteroligt och det slutade med ett stort kramkalas och lite tårar i ögonvrån. Ryssarna drog iväg och vi gick till hotellet. Jag har glömt att berätta att norrmännen tyckte vårt hotell var så bra så det blev så att dom flyttade dit också de två sista dagarna.

Vi hade hört mycket om Moskvas tunnelbana och efter Burger King-festen tog Vidar med oss på en svindlande tur fram och tillbaka mellan olika stationer.

Moskva - kontrasternas stad

Vid flera tillfällen hade vi kontakt med lokala

Ryssland är stort och när vi hade besök av Rune i Småland häromåret så sa vi, halvt på skoj, att snart är det fler Holy Riders i Ryssland än sammanlagt i Norge, Sverige och Tyskland. Jag började tro det när jag såg entusiasmen och glädjen bland våra nya vänner. Det finns en enorm potential för Holy Riders att växa därborta och med Guds hjälp så tror jag att det kommer att bli så.

Moskvabor som tog kontakt och pratade och frågade vilka vi var och var vi kom ifrån. Jättekul. Till och med några unga tunnelbanepoliserna tog kontakt (fast dom nog inte fick det) och var jättenyfika på oss. Som vanligt så var vi ganska högljudda och pratiga även i tunnelbanan och det visade sig att det fick man inte vara. Vi trodde därför, när poliserna kom, att dom skulle säga till oss på skarpen eller till och med avvisa oss därifrån, men så blev det ju verkligen inte. En gammal tant tog kontakt med Rune och berättade att hon åkt motorcykel i yngre år. Kort sagt så var det väldigt trevligt att vara på «tunnelbanetur». Vi avslutade sedan eftermiddagen med att «turista» ovan jord, bland kyrkor, katedraler, broar och vackra statyer med mera i centrum. Allra sist tog vi en «fika» (latte) på ett riktigt lyxigt café. Man kände sig nästan lite som en arbetsklädd bonde när man kom in där men personalen var vänlig och visade inte med en min att vi inte var välkomna, tvärtom. Förresten, toaletterna på detta ställe slog alla rekord av lyxighet, renhet, fräschhet och väldoft. Moskva är kontrasternas stad. Det fanns också exempel på dylika inrättningar som inte var så trevliga. Inga detaljer avslöjas emellertid här.

Till sist var vi mogna för färd till hotellet igen för att sova den sista natten i Moskva. Det hade varit några omtumlande dagar inte bara att allt var så annorlunda men ändå så likt hemma, men med enorma skillnader i standard mellan olika delar av stan.

Så var det ju detta med storleken. Man fick liksom inte riktigt grepp på staden. Tänk er själva; där bor ju nästan dubbelt så mycket folk som i HELA Sverige. Det går liksom inte att fatta på tre dagar.

Något historiskt som hände

Det tog flera veckor för mig personligen att smälta alla intryck man fick av denna resa och jag kan inte låta bli att tänka att jag fått vara med om något historiskt som hände. Holy Riders börjar etablera sig i Ryssland! Denna enorma nation med avstånd som gör att det svindlar i huvudet. Aleksej från Irkutsk bor ca 200 mil ÖSTER om Pjotor från Novosibirsk som redan han bor fruktansvärt långt bort.

Ni kan kanske få lite begrepp också om att det inte alltid är så smidigt att resa där, när jag berättar att Aleksej sa sig bo «lite utanför Irkutsk». Med detta menade han ca 75 mil på dåliga vägar. Denna bilresa tog honom ca 24 timmar och sedan hade han 6 timmars flygtid till Moskva. Det är något längre än från Stockholm till Gran Canaria! Som sagt, Ryssland är stort och när vi hade besök av Rune i Småland häromåret så sa vi, halvt på skoj, att snart är det fler Holy Riders i Ryssland än sammanlagt i Norge, Sverige och Tyskland. Jag började tro det när jag såg entusiasmen och glädjen bland våra nya vänner. Det finns en enorm potential för Holy Riders att växa därborta och med Guds hjälp så tror jag att det kommer att bli så.

Mandagen var det tid for oppbrudd, og igjen måtte vi ta farvel med gamle og nye venner. Det er like trist hver gang, men trøsten får være at vi allerede nå har bestemt oss for at vi skal tilbake til SA og CMA, helst flere ganger.

4-timers fotsafari må oppleves

Vi hadde ikke lagt noen plan for den siste uken i ferien, men hadde tenkt på muligheten av å få noen dager på safari, så da Deléne anbefalte Pilanesberg Nasjonalpark et stykke nordvest for Pretoria, så bestemte vi oss for å reise dit. Via et bookingselskap fikk vi plass på Pilanesberg Private Lodge som ligger i Black Rhino Game Park. Etter en lang kjøretur opp til Johannesburg og gjennom Pretoria så kom vi til lodgen sent på kvelden. Der fikk vi nyte en skjønn middag utendørs, med kun et leirbål som lyskilde. Da hadde vi det litt romantisk, Siri og jeg. Neste morgen var det grytidlig opp og med bil ble vi kjørt ut i parken for å titte på dyrelivet. Elefanter, neshorn og antiloper av alle de slag blir ganske store når vi kommer tett på dyrene, så det var betryggende å sitte høyt oppe i en safarijeep.

Dagene på lodgen var total avslapping, kun avbrutt av game drive morgenen og kveld. Den ene morgningen valgte vi en annen variant, da stod vi opp i 5-tiden, kjørte ut til et lite inngjerdet område hvor bilen ble parkert og deretter bega vi oss ut på en 4-timers fotsafari i parken. Opplevelsen av å befinne seg til fots mindre enn 50 meter i fra tre hvite neshorn kan ikke

beskrives, den må oppleves. Vi var musestille for å si det slik. Og så lærte vi oss å se forskjell på avføring i fra kudu og sjiraff, likeledes på utseende og innhold i avføringen i fra hvite og sorte neshorn. Viktig kunnskap som nok skal komme til nytte her på Jæren.

Et budskap til ettertanke

Intet tre vokser inn i himmelen, så også for oss kom den siste dagen på ferie. Vi kjørte tidlig av gårde for å komme til Johannesburg og flyplassen, og på veien stoppet vi i en dyrepark hvor vi fikk sett skikkelige på mange forskjellige slanger, edderkopper, løver og leoparder og andre arter som vi hadde mindre lyst å treffe på når vi var på fotsafari. Vi fløy nordover på kvelden og var hjemme på Klepp utpå ettermiddagen neste dag, etter å ha tilbrakt noen timer på Heathrow.

Sør-Afrika er et fascinerende land med store kontraster. Veldig vakkert, gjestfritt, farlig, enorme rikdommer, bunnløs fattigdom, store utfordringer og en høyst usikker framtid. Den hvite befolkningen er svært spent på hva som skjer den dagen Nelson Mandela dør, han har på mange vis vært en garantist for fred, og limet som holder landet sammen. Vil landets nye ledere føre hans budskap videre, eller vil Sør-Afrika oppleve det samme som Rhodesia/Zimbabwe har opplevd med hevnaaksjoner mot de hvite farmerne, okkupasjon av hvit manns eiendom og diktaturstyrte likt det Mugabe praktiserer i Zimbabwe. Det som er helt sikkert er at det ikke finnes mangel på bønneemner

for dette landet hvor vi har så mange venner. CMA i Sør-Afrika er en flott klubb med Jesus i hjertet. De var helt tydelig på at situasjonen er blitt snudd på hodet, for sendte Europa misjonærer til Afrika for å spre evangeliet, nå var det Afrika sin tur til å sende misjonærer for å spre evangeliet i Europa, for her oppe har vi mistet mye av Guds plan på vår vei. Sannelig et budskap til ettertanke!

Verdensomspennende brorskap

Så her sitter jeg 17. mai, med 5 grader ute og i øsende regn. Å si at jeg lengter etter varmen i Sør-Afrika er en mild overdrivelse. Vi hadde 3 uker med strålende vær og varme. Etter vi kom hjem så har Siri vært inne til sin første kontroll etter avsluttet behandling, og prøvene var perfekte. Slike kontroller skal hun ha annenhver måned i lang tid framover, og vi prøver å venne oss til tanken på at hun får livet i gave på ny annenhver måned. Vi kjenner at det vil ta tid før angsten slipper taket, og tryggheten får etablert seg. Mens vi venter på at det skal skje så gleder vi oss over livet, kjærligheten til hverandre, ungene, klubben og alle gode venner som omgir oss med bønn. Vi er en del av et fantastisk nettverk i klubben vår, det oppleves som en enda stor velsignelse som bare øker i styrke for hver dag som går. Og så gleder vi oss til neste tur til SA. Like mye gleder vi oss til å ta i mot gjester som kommer til oss. Vi er virkelig en del av et enormt verdensomspennende brorskap. Livet i lag med Herren er et godt liv!

UNITED BY SURRENDER

- SALVATION -

«Because of Christ and our faith in Him, we can now come boldly and confidently into God's presence.» (Eph 3:12)

If you have a free pass to an event, you would not hesitate to enter. You are given the privilege of admission based on the generosity of the giver. Your faith in Jesus Christ is God's free pass into His presence.

When you put your trust in Jesus Christ, you can enter God's presence with confidence.

Have you accepted God's free pass to live forever in heaven with him?

Dag Arne Saltnes

- motorsyklist, musiker & forkynner

Dag Arne er en av grunnleggerne av Holy Riders MC og har en lidenskap for både motorsykler og sjeldne biler. En humorfylt og glad kristen forkynner med glimt i øyet, er hans kjennemerke. Han er en av de få her i Norge som trakterer spillestilen til verdensgitaristen, Chet Atkins, og har truffet og spilt med ham. Er oppvokst med Aage Samuelsen og bruker mye hans reportar ved konserter/møter. Dag Arne er mye rundt i landet og spiller, enten som trubadur eller med jazzorkesteret "Rue Bourbon jazzensemble" fra Haugesund som han er med i. Han når alle generasjoner!

Elsk deg selv som din neste...

«Mester, hvilket bud er det største i loven?» Han (Jesus) svarte: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første bud. Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv. På disse to bud hviler hele loven og profetene.» (Matt 22,36-40)

Her i overskriften har jeg snudd et utsagn Hav Jesus og ikke uten grunn... Jeg var så privilegert å få lov til å være med Holy Riders Sydvest sin weekend på Lunden leirsted i mai. Det var kjempetrivelig å få oppleve det fantastiske felleskapet og samhörigheten som vi opplever i klubben. For meg var det en skikkelig opptur, da jeg dessverre ikke får vært med så mye som jeg ønsker med klubben, da min jobb som musiker og forkynner ofte er knyttet rundt helger. Men det tok ikke lang tid for en gammel ringrev å kjenne varmen og felleskapet slik det alltid har vært. Veldig kjekt var det også å treffe mange jeg ikke har truffet på mange år, pluss mange nye herlige folk.

Det som gikk igjen som et tema denne weekenden var fokus på oss selv og vår verdighet innfor Gud og mennesker. Det Jesus sier her er ett av Hans mest kjente utsagn. Men det blir stort sett brukt i forbindelse med å elske vår neste. Det jeg prøvde å få fram er at det er umulig for deg og meg å gi noe av det Jesus vil vi skal være for hverandre uten at vi forstår vår stilling innfor Gud.

Som forkynner opplever jeg ofte at et av de mest «vellykkede knep for å oppnå resultater» er å fokusere på hva vi er dårlige på. Hvor mange har ikke kommet fram på første benk i et eller annet møte når predikanten innbyr alle

som vil innvie seg mer, styrke sitt bønneliv, gjøre mer av ditt eller datt... Selvfølgelig blir vi jo alle truffet av det. Vi innser at på et eller annet plan funker det dårlig i vårt kristenliv. Men kjære venner!! Det er ikke hva vi er dårlige på Jesus vil vi skal ha fokus på. Sånt skaper bare dårlig selvbilde. Og som Jesus selv sier; det går ikke an å elske sin neste uten at vi elsker oss selv (har et riktig bilde av oss selv innfor Gud).

Jeg har en del favorittbibelvers og ett av dem er dette: «Dere er jo dode, og deres liv er skjult med Kristus i Gud. Men når Kristus, vårt liv, åpenbarer seg, da skal også dere åpenbares i herlighet sammen med ham.» (Kol 3,3-4) Her sier Paulus at vårt liv er skjult i Kristus, det vil si at Gud ser deg og meg gjennom sin egen sønn Jesus. Da begynner tingene virkelig å bli knallbra!! Han ser ingen med dårlig bønneliv, eller som er for lite innviet, osv. Gud ser oss fullkomne gjennom Jesus. AMEN!

Når vi begynner å forstå denne fantastiske sannhet så kan vi tross vår egen begrensning stå stolte fram som kristne og elske oss selv, slik at vi kan gi velsignelse og være noe for andre mennesker. Med denne visshet kan vi som Holy Riders-medlemmer være til velsignelse rundt på treff i sommer. Den eneste som vil at vi skal fokusere på alt vi er dårlige på er Satan, og grunnen er jo for å ta vekk vårt fokus på Jesus.

Kjære dere! Slå dere på brystet og si til de tanker som vil fortelle hva dere er dårlig på: «Mitt liv er skjult i Jesus!» Og har vi fokuset på Jesus vil vårt bønneliv og alt det andre bli preget av det Jesus vil, uten eget kav og mas.

Ønsker dere alle en knallbra sesong «På veien for Jesus»! Deres bror, Dag Arne

Dag Arne Saltnes. (Foto: Privat)

På weekend med Holy Riders

Lunden - leir & fritidssenter i Hauge i Dalane

Vi var 53 personer i alle generasjoner samlet til inspirasjonshelg 4.-6. mai på Lunden. Det var Holy Riders Sydvest som inviterte og avd. West, Sørlandet og Vestfold var representert. Med Rolf Lundquist og Dag Arne Saltnes på gitar, og Wenche Jess ved pianoet, var det ikke vanskelig å gi gass på sangmusklene. Helgen var i gang...

P Tekst: Eva Jeanette Wiik
Foto: Anne Skaiå

Etter nydelig suppe fredag kveld samlet vi oss i peisestua. Dag Arne Saltnes, for meg et nytt bekjentskap, var spesielt invitert som taler og inspirator. Han talte om hvem vi er og hvilken kraft vi har i Jesus, og det var ikke småtter! Problemet for de fleste av oss er vel å sette teori ut i praksis, legge av oss «selvet» og virkelig stole på Guds ord og løftene Han har gitt i sitt ord.

Takk til gründerne
Veldig kjekt for oss nye i klubben å høre

om starten på HR og hvordan organisasjonen har utviklet seg fra 1981 og frem til i dag. Mange bakker og skarpe svinger før HR-veien ble asfaltert og klubben kunne gi gass. Takk til gründerne Jan Erik Ødegård, Kjetil Langli og Dag Arne som forserte alle hindere, lyttet til den indre stemmen og aldri bremsset. Et godt eksempel på hva Gud kan få til med mennesker som lytter til Ham og ikke lar seg stoppe.

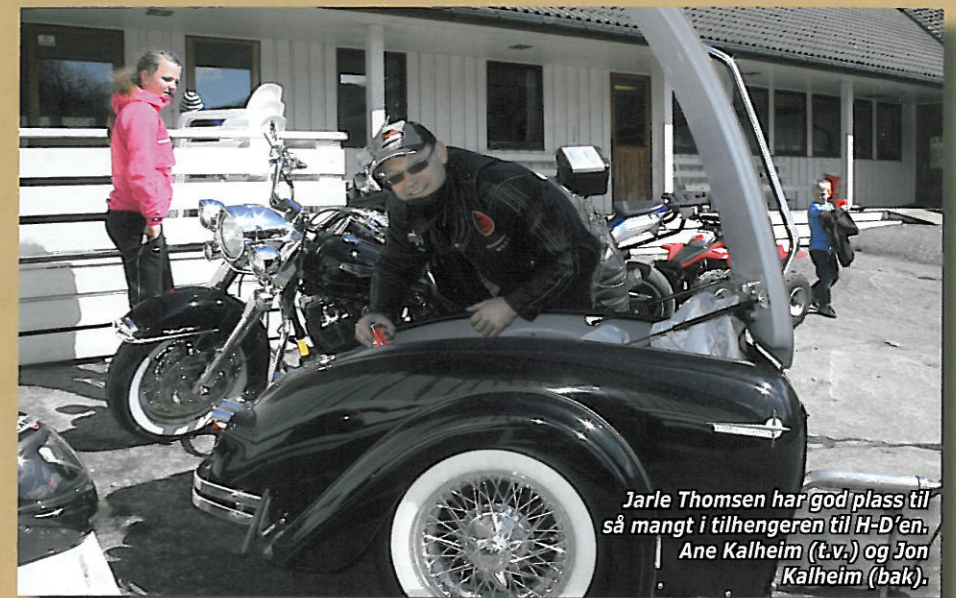
Det ble mye lått og løye utover kvelden, og Dag Arne viste at han hadde strenger utover gitaren å spille på. Ungene storkoste seg da han fikk dem med på barnesanger, snakket med Donaldstemmen sin, og fikk to søte jenter med på podiet. Fremtidens rekruttering i klubben ser lovende ut når ungene blir inkludert på denne måten. Etter mer sang, bønn og sterke vidnesbyrd ble det kveld, og vi gikk til sengs med glede i hjertet og store forventninger til neste dag.

Suksess blant små og store

Lørdag morgen var det mange trøtte, men smilende fjes å se. Ingen ville gå glipp av frokosten eller miste noe av dagen som lå foran. Sosialt og givende å sitte med kaffekoppen og gjenoppfriske minner. Under samlingen på formiddagen hadde ungene eget opplegg med Ingebjørg Hollund. En fantastisk dame som har et godt håndlag med barn. De gledet seg og var kjapt på loftet der det skulle lages englebilder. Så viktig det er at noen forteller om Jesus til barna og gir dem oppgaver. Mye bless til Ingebjørg og hennes tjeneste!

Etter ord for dagen var det klart for nattverd. En herlig og velsignet start på dagen. Sjefskokka, innleid fra Sokndal deltok også, selv om hun var travelt opp-tatt på kjøkkenet. Ei herlig dame på 76 år som enhver biker hadde vært stolt over å ha som rype.

Noen hadde tatt med en 4-hjuling og en crosser. Dette var stor suksess blant barna og for noen voksne... Bane ble laget på sletta, og det var bønn gass. Må inn-

Jarle Thomsen har god plass til så mangt i tilhengeren til H-D'en. Ane Kalheim (t.v.) og Jon Kalheim (bak).

rømme at tankene mine var kjapt innom saldoen i banken. Jeg så et tydelig bilde av våre to håpefulle på motorisert kjøretøy for de fyller 12 år. Drømmer skal man ha...

Etter lunsj var det tid for sporlek. Nå skjønner jeg litt mer av hva det vil si at vi alle skal bli som barn igjen. Så moro dette var! Lagene ble delt inn i grupper på fem og det var ti poster. Oppgavene var for store og små. Herlig å høre fryderop fra ungene etter hvert som postene var unnagjort. All ære til Charlotte, Roy, Thor Inge og Arvid Kåre som hadde ansvaret og var dommere i denne leken. Etterpå smakte det godt med Siri sine vafler og lapper.

En merket del av storfamilien

To undermerket skulle deles ut på kvelden. Det ble en gripende stund, og mang en tåre blinket i et bikerøye da avdelingsleder i Sydvest, Magnus Bru, ga dem undermerket. At vi ikke skal bekymre oss for noe, men legge alt på Herren ble igjen stadfestet. Marit og undertegnede delte begge sitt vidnesbyrd. Forbønn fra mange, gratulasjoner og klemmer fra alle. Vi er stolte av å få være en synlig del av HR og privilegert over at vi er en merket del av

storfamilien.

Dag Arne fortsatte kvelden med å forkynne om Josef og brødrene hans, hvordan de foret seg med hat overfor sin bror... Alle kjenner vi historien, og vet hvordan den ender. Så viktig det er at vi passer oss for misunnelse og onde tanker. Vi må fylle oss med gode tanker og holde oss nær til Gud. Legge alle ting frem for Ham, og ikke skjule noe. Kvelden fortsatte med mer sang. Nydelig duett av Linda og Dag Arne. Det var mange sterke vidnesbyrd denne kvelden også, og flere ble salvet og bedt for.

Søndag morgen våknet vi til det motsatte av «Kom mai du skjønne milde». Pudderaktig snø dekket biler, sykler og landskap. Snakk om kontraster i årstiden!

Etter frokost samlet alle seg til avskjed. Det var tid for å bryte opp. Helt utrolig hvor fort en helg går når alle trives sammen, og har samme ånd av kjærlighet, samhold og omtanke for hverandre. Så godt å ha tid til hverandre, dele Guds ord og få be sammen. Jeg sier som Paulus til slutt: Nåde være med dere, og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.

Noen hadde tatt med en crosser og en 4-hjuling. Dette var stor suksess blant barna og for noen voksne... Bane ble laget på sletta, og det var bønn gass. Thea Dahl her med full kontroll på crosseren.

Må innrømme at tankene mine var kjapt innom saldoen i banken. Jeg så et tydelig bilde av våre to håpefulle på motorisert kjøretøy for de fyller 12 år. Drømmer skal man ha... Her er brødrene Vegard og Kjetil Frustøl.